

ingrad

CELJE

GLASILO KOLEKTIVA

Glasilo »Ingrada« izhaja enkrat
mesečno

Naklada 1.300 izvodov

Izdaja Gradbeno industrijsko
podjetje »Ingrada« v Celju

Urejuje uredniški odbor

Odgovorni urednik Vitane Franc

Tiska CP »Celjski tisk« v Celju

LETNIK IX — ŠT. 9-10
Oktober 1960

Občutki z zbora kolektiva

Direktor podjetja tov. Venceslav Jeras pozdravlja goste

V mesecu septembru se je naš kolektiv ponovno zbral na svojem tradicionalnem zborovanju, tokrat na naših lesnih obratih na Gomilskem. Namen takšnega zborovanja je, da se številni člani kolektiva, ki so zaposleni na teritoriju polovice Slovenije, vsaj enkrat letno zbera na enem mestu, se tam spoznava, izmenjavajo misli in izkušnje ter hkrati tudi nekoliko poveselejo. Na letošnjem zborovanju smo vključili k slavnosti še spomine na desetletnico delavskega samoupravljanja.

Ze v zgodnjih jutranjih urah, ko so se naši člani kolektiva in njihovi svojci odpravljali s svojih domov, so bili vsi praznično razpoloženi, v toliko več, ker se je pokazal izredno lep sončni dan. Kdor je pri vходу na zborovno mesto opazoval lica članov našega kolektiva, je videl, da ni vstopil prav noben človek, ki ne bi imel nasmejanega lica. V času med 8 in 11 uro dopoldne je vstopilo na zborovno mesto 2.100 veselih in nasmejanih članov kolektiva in njihovih svojcev. Udeleženci so se

ta čas zadrževali pri zajtrku ob svojevrstni domači kuhinji, prav tako pa so že ta čas zaživele številne okrepčevalnice, ki so nudile razne dobrine za staro in mlado. Po obrazih sodeč je prav vsem zelo ugajal izdaten zajtrk, prav tako pa poznejše kosilo, kar je vsak udeleženec dobil brezplačno. V tem času je nastopajoče člane pozdravljala godba na pihala iz Soštanja z igranjem koračnic in partizanskih pesmi, kar je brez dvoma naše slavje še bolj povzdignilo.

Okrog 11. ure so se na slavnostnem prostoru pričeli zbirati člani kolektiva, na častno tribuno pa so stopili člani naših samoupravnih organov in vabljeni gostje, med katerimi smo opazili sekretarja OK ZK tov. Simonič Franca, predsednika ObLO Celje tov. Rupret Franca, predsednika sindikatov gradbincev LRS tov. Pečan Boga, podpredsednika OLO Celje tov. Cvenk Mirana, direktorja biroja gradbeništva LRS tov. Melihar Bogdana, sekretarja ObK ZK tov. Skot Toneta in mnoge druge.

naše skupnosti. Za njim je spregovoril sekretar OK ZK tovariš Simonič, ki je v izredno prijetnem govoru realno ocenil našo današnjo situacijo in nakazal naše naloge bližnje bodočnosti za nadaljnji dvig življenjskega standarda. Sledili so pozdravni govori še nekaterih gostov, ki so vsi priznali velika dosežanja prizadevanja našega kolektiva in nam zaželeli še lepših uspehov v bodočnosti.

S tega zborovanja so bile še poslane pozdravne brzojavke, godba na pihala pa je v znak zaključka slavnostnega dela še zaigrala. Vsi navzoči so z zanimanjem in velikim odobravanjem sledili analizi in napovedi našega bodočega razvoja v govorih, kar je viden in jasan dokaz, da je kolektiv letos trden in enoten.

V popoldanskih urah so se člani kolektiva veselili, se medsebojno spoznavali in razpravljali o raznih zadevah in je bilo povsod videti zadovoljno lice. Jasno je bilo videti posebno zadovoljstvo pri članih kolektiva spričo dokazov o napredku podjetja in stalnega izboljševanja življenjskega standarda vsakega posameznika. Velik

del udeležencev se je po kosilu podal na razna tekmovanja med našimi enotami, kot je bilo vlečenje vrvi, odbojka in strelsko tekmovanje; nekateri so zopet vstopili v dvorano, kjer so se na odrskih deskah pokazali naši mladi igralci s kvalitetnimi nastopi, drugi pa so zopet zasedli plesni oder, kjer so se podredili plesnemu orkestru in plesali, kot je orkester zahteval.

Pri razgovorih z mnogimi člani kolektiva je bilo povsod jasno izraženo zadovoljstvo s to prireditvijo v želji, da bi se na tak način sestajali redno enkrat na leto. Ob teh pogovorih je tudi velika večina članov kolektiva priznala naš lep napredek in tudi lastno zadovoljstvo nad lastnimi napredki v pogledu življenjskega standarda.

Okrog 6. ure popoldne so se pričeli udeleženci pripravljati za odhoda na svoje domove z najboljšimi občutki in zadovoljnimi, da so člani že kar lepo urejenega kolektiva. Vsekakor smatram in se pridružujem mislim večine, da so takšni zbori zelo koristni in jih v bodoče nikakor ne smemo opustiti.

nik

Številni gostje na slavnostni tribuni

Slavnostni del zborovanja je naznanila godba na pihala z igranjem internacionale, za tem pa je direktor podjetja tov. Jeras Venceslav pozdravil goste, vse člane kolektiva in njihove svojce, jim zaželel dobrodoščilo s posebno željo, da bi se vsi navzoči kar najbolje počutili tega dne na našem zborovanju.

Predsednik delavskega sveta je v kratkem slavnostnem govoru orisal zgodovino delavskega samoupravljanja v zvezi z razvojem podjetja, dosežanje težave in pa uspehe ter nakazal naše bodoče naloge za še boljše upravljanje in gospodarjenje, vse v cilju čim hitrejšega doseganja še boljšega in srečnejšega življenja vseh članov našega kolektiva kot tudi vse

SINDIKALNA PODRUŽNICA »INGRADA«

obvešča vse člane kolektiva, da je

odprta knjižnica

vsak četrtek od 16. do 18. ure v samskem domu na

Dečkovi cesti v Celju.

Pogled na množico udeležencev

Važnejši sklepi delavskega sveta

3. redno zasedanje 3. 8. 1960

Iz analize polletnega obračuna izhaja, da je bil proizvodni plan dosežen per 30. 6. 1960 v višini 40 %. Ti proizvodni rezultati so zelo zadovoljivi, saj jih nismo pričakovali v taki višini. Proizvodni rezultat se odraža tudi finančno, saj je delavski svet na tem zasedanju sklenil, da se razdelijo prihranki delavcem v doseženi višini.

Delavski svet je na tem zasedanju obravnaval in potrdil Poslovnik za delo DS, Poslovnik za delo UO, in Poslovnik za delo ODS. Vsak izmed teh poslovnikov določa predvsem naslednje:

- prvo zasedanje novoizvoljenega organa samoupravljanja
- volitev predsednika
- pravice in dolžnosti predsednika
- volitev upravnega odbora
- osnovne pravice in dolžnosti članov
- zasedanja oz. seje
- potek zasedanja — oz. seje
- sklepi
- red na zasedanju — seji
- zapisniki in akti
- administrativno tehnično delo
- udeležba drugih oseb na zasedanjih — sejah
- komisije
- končne določbe

Delavski svet je na tem zasedanju potrdil še poseben poslovnik o izdajanju glasila delovnega kolektiva »Ingrad«. Poslovnik obravnava namen in potrebe tega časopisa, pravice sodelovanja, status uredniškega odbora, administrativno poslovanje; precizirana so določila glede honorarja.

Delavskemu svetu je bil predložen osnutek oz. dopolnitev pravil podjetja, pravilnik o delovnih razmerjih in pravilnik o disciplin-

ski in materialni odgovornosti. Osnutki navedenih pravilnikov in pravila podjetja so bili potrjeni v predloženi obliki s tem, da se dajo kolektivu v razpravo.

Skladno z odredbo o izdatkih za službena potovanja, za terensko delo in ločeno življenje, ki se priznajo gospodarskim organizacijam med materialne stroške, in odredbo o najmanjših zneskih povračila stroškov za službena potovanja in terensko delo je DS sprejel sklep o višini dnevnice za službena potovanja. Z odredbo je sicer dopustno, da lahko DS določi višje dnevnice, kot jih predpisuje uredba. V tem primeru bi bremenila razlika višjih dnevnic plačilni fond podjetja. Z ozirom na to je delavski svet sprejel sklep, da se izplačujejo dnevnice za službena potovanja v višini kot jo predpisuje navedena uredba. Prav tako je bil obravnavan terenski dodatek, kar vse bo dopolnjeno v tarifnem pravilniku.

Delavski svet je na tem zasedanju obravnaval še:

— Da bi čimbolj svečano proslavili 10-letnico delavskega samoupravljanja, se naj organizira zbor kolektiva na Gomilskem. V to svrhu je DS določil potrebna finančna sredstva.

— Ker stanovanjski provizorij v Čretu ne služi več svojemu namenu, se isti odproda interesentu Cinkarni Celje. V zamenjavo za ta provizorij bo podjetje zgradilo po projektu ing. Maligoy Darka družinska stanovanja, po ceni 1.200.000 dinarjev.

— Prav tako se izvrši odprodaja provizorija v Zagorju.

— Na povabilo Zvezne gradbene zbornice bo podjetje sodelovalo na mednarodni razstavi gradbeništva v Beogradu.

4. redno zasedanje 12. 10. 1960

Iz poročila predsednika upravnega odbora posnemamo:

V času od 23. 6. do 6. 10. 1960 je imel UO 6 sej. Navzočnost članov je bila zadovoljiva od 6 opravičenih izostankov so bili trije brez opravičila.

Na vseh sejah razen na tretji je poročal tov. direktor o stanju podjetja. Po potrebi so poročali tudi drugi uslužbenci v podjetju. Tako na primer na tretji seji tov. računovodja o polletnem obračunu, tov. sekretar o osnutkih pravil podjetja, tov. Čevnik o planu kadrovanja, tov. Arnuš o spremembah in dopolnitvah TP itd.

Po poročilu tov. direktorja smo med drugim obravnavali gibanje proizvodnje, kjer smo ugotovili, da je bila prva polovica leta glede na plan realizacije dokaj ugodna, saj smo dosegli 40 % celotnega plana. Nekoliko se je stvar spremenila v naslednjih mesecih, ko je proizvodnja nepričakovano nekoliko padla. Če bi tako šlo naprej, bo težko doseči planirano proizvodnjo treh milijard.

Kot vzrok temu je pomanjkanje delovne sile, v glavnem nekvalificirane, dalje pomanjkanje materialov, cement, betonsko železo, steklo, pločevina itd. Večje težave so tudi z dobavo osnovnih sredstev (mehanizacije). Primanjkuje nam obratnih sredstev, ki bi jih za nemoteno obratovanje rabili še ca. 300 milijonov, kar pa občutno vpliva na dobavitelje.

Dela po sektorjih potekajo v redu. Prevzeli smo več novih del. Moram pa omeniti, da dela na ključnih objektih v Celju slabše napredujejo in oddaje počasi potekajo, za kar je UO sklical sestanek prizadetih. Ugotovilo se

je, da je problem pri obrtniškem, kjer imajo težave z dobavo tistih materialov, ki jih na tržišču ni.

Med važnejše obravnave je UO uvrstil poročilo tov. računovodje o polletnem računu, ki je bil v celoti predložen DS v razpravo in potrditev.

Obravnavani so bili poslovnik za delo UO, ODS, CDS in dalje osnutki pravil podjetja, pravilnik o delovnih razmerjih, pravilnik o disciplinski in materialni odgovornosti delavcev in pravilnik o nagrajevanju po EE. Vsi ti pravilniki, kakor tudi TP s spremembo, bo dnevnice za službena potovanja in s spremembo terenskega dodatka so bili podrobneje obravnavani ter skladno s predpisi in dopolnitvami potrjeni oziroma predloženi CDS v potrditev. K osnutku splošnega dela poslovnik o nagrajevanju po EE, ki vsebuje ugotavljanje prihrankov in splošne določbe, ki je že potrjen od strani CDS, je komisija za nagrajevanje po EE sestavila še »Posebni del pravilnika«, ki predpisuje način delitve in premijske opravilnice. Ta posebni del je obravnavan UO. Imenovana je bila komisija po členu 23 prehodne določbe, ki pravi, da se pooblašča UO, da izda vsa potrebna pojasnila in tolmačenja za uporabo posameznih členov pravilnika. Vsak obračun mora pred izplačilom kontrolirati in potrditi komisija, ki je imenovana s strani UO.

Obravnavali smo kadrovske politike podjetja, plan štipendij, učni uspeh štipendistov. Ker se je smatralo za potrebno po ne-

katerih strokah, smo dali v razpis nekaj štipendij, za katere se je javilo precej interesentov.

Navzlic mnogim našim štipendistom in novim razpisom po zadetih kadrih je v podjetju misliti na strokovno usposabljanje delavcev: v mrtvi sezoni jih priučiti, specializirati. K izdelavi programa se je že pristopilo.

Lastne investicije: Po dogotovitvi naselja smo rešili stalni problem nastanitve delavcev, ki so bili nastanjeni po raznih barakah gradbišč. Tako so le-ti dobili sodobno urejena stanovanja v strnjem naselju, kjer smo pred dnevi na malce slovesen način odprli skromno toda lepo urejeno obratno ambulanto.

Prej ko slej pa je pomisliti na prehrano delavcev, saj sedanja menza ne odgovarja več potrebam niti sanitarnim predpisom, še manj pa delavcem, zato je stalni problem proizvodnih sestankov prehrana.

Na naših centralnih obratih smo izgotovili montažno halo. Predvidevali smo zgraditi še halo reprodukcijekega materiala, za katero smo imeli že odobren kredit ter pričeli z zemeljskimi deli. Dela smo morali ustaviti, ker po najnovejši ureditvi mesta ne smemo graditi v tem predelu. Zato bomo morali v naslednjih letih premestiti centralne obrate v bližino gramoznice. Lokacijski ogled je že opravljen. S tem v zvezi je UO izdal nalog, da se pristopi k programu, takšnemu, da bo ustrezal razvoju našega podjetja. Program mehanizacije za leto 1961/62 je bil obravnavan v višini 200 milijonov in je predložen CDS.

Glede povečanja cen nekaterim materialom se je povečala predračunska vrednost stanovanj, ki jih je nameravala graditi naša stanovanjska zadruga v okviru zadruge »DOM«. Ker so pa nekateri člani odstopili ali so imeli pomislek glede povišanja, se je prešlo k novi zamisli, za kar je projekt že gotov: tip »Vrstnih hišic« s predračunsko vrednostjo 1,2 milijonov din. Gradilo naj bi se v bližini mesta.

Zamisel je dobra in cena sprejemljiva. Vsekakor je zainteresirati člane kolektiva, ki so jim stanovanja nujno potrebna.

Nova imenovanja:

V komisijo za nagrajevanje po EE so bili imenovani:

1. Skubic Drago, predsednik
2. Arnuš Ludvik, tajnik
3. Kulovec Stane, član
4. Cijan ing. Ivan, član
5. glavni inženir tistega obrata, ki se obravnava
6. šef sektorja
7. Obratovni knjigovodja.

Vsa izobrazba naj bo povezana z **družbeno ekonomskimi** znanji in principii.

Izobraževanje v podjetju mora biti **stalna skrb**. Ker v podjetju predstavlja človek največjo dragocenost, se mora pri izobraževanju isti prvenstveno upoštevati.

Izobrazba je potrebna vsakomur, zato je treba izobraževati ljudi na vseh delovnih mestih.

Izobraževanje v podjetju, ki izhaja iz potreb delovnega mesta, mora biti povezano z vsemi ostalimi aktivnostmi izobraževanja.

Izobraževanje mora biti vedno v naprej planirano in temeljito pripravljeno.

Za izobraževanje v centru se predpisuje določena organizacija in sicer izobraževalni center z zunanjimi sodelavci.

Vsebinska izobrazba mora biti točno opredeljena. Pri izobraževanju naj se uporablja aktivne in sodobne metode. Po vsakem iz-

V komisijo za ocenjevanje umskih delavcev so bili imenovani:

1. Bandič Jerko, predsednik
2. Čevnik Franjo, tajnik
3. Fišer Oto, član

četrtega in petega določi sindikalna podružnica.

V komisijo za imenovanje polkvalifikacij so imenovani:

1. Koželj Rudi, predsednik
2. Kotnik Franjo, član
3. Čevnik Franjo, član.

Zaradi pomanjkanja stekla je UO sklenil, da ukine steklarsko delavnico z dnem 30. 9. 1960. Delavnico prevzame podjetje »Steklar« Celje, s katerim je skleniti pogodbo o prevzemu delavnice in pogodbo o izvrševanju prevzetih del na naše podjetje. Oddajo delavnice in inventuro izvrši posebna primopredajna komisija v naslednjem sestavu:

1. Gracer Vili, predsednik
2. Logar Jože, član
3. Malgaj Ivan, član
4. Leskovšek Albert, član.

Pogodbo s podjetjem »Steklar« o prevzemu delavnice in o kooperacijskem sodelovanju izvrši posebna komisija v naslednjem sestavu:

1. Zlajpah ing. Drago
2. Kulovec Stane
3. Jarh Jože
4. Fišer Oto.

Z ukinitvijo komercialnega sektorja se istočasno formira nov gospodarsko-računski sektor, katerega bo vodil tov. Kulovec Stane. UO je potrdil ukinitvev komercialnega sektorja.

Na novo se bo ustanovil projektni oddelke.

Poleg navedenega je Upravni odbor obravnaval še več prošenj in pritožb ter drugih tekočih zadev.

V naslednji točki je DS obravnaval pravila podjetja, pravilnik o delovnih razmerjih in pravilnik o disciplinski in materialni odgovornosti. Kolektiv podjetja je v 1-mesečnem roku obravnaval vse zadevne pravilnike in jih s pripombami dostavil DS v dokončno potrditev.

Delavski svet je potrdil predlog sprememb TP. Spremembe so predvsem v dopolnitvi oz. uvedbi novih delovnih mest, ukinitvi nekaterih delovnih mest, spremembi tabele terenskega dodatka za terensko delo obratov zaključne dejavnosti, transporta in SIP-a, spremembi o pogojih in višini za izplačilo dnevnice in potnih stroškov.

Izobraževanje bo moralo potekati po naslednjih principih

obraževanju se predpisuje sistematična kontrola in analiza rezultatov.

Potrjen je bil tudi okvirni plan izobrazbe, kar pa bo v celoti objavljeno v naslednji številki Glasila. Pri vsem tem je najvažnejše to, da je potrebno v teku zimskega časa dati možnost vsem stalnim nekvalificiranim delavcem, zaposlenim pri podjetju, da

Komisija DS za investicije je predložila plan nabave osnovnih sredstev za leto 1961. DS je predlog z nekaterimi dopolnitvami potrdil, tako da znaša okvirni program nabave OS za leto 1961 vrednostno preko 200 milijonov dinarjev.

Za gradbeno dejavnost je predvidena nabava 2 stolpnih žerjavov Weitz, 6 vibratorjev, buldožer na gumi kolesa z orodjem za nakladanje in planiranje, 3 vibracijske nabijače, stiskalnice za izdelavo betonskih plošč, transport za strme transporte. Vsi ti stroji bodo iz uvoza. Iz domače opreme pa je predvidena nabava skreperja za gramoznico, 4 ročni skreperji, 3 električni in 3 bencinski vibratorji, 3 konzolna dvigala, 2 dvigala skipa, kamion za transport cementa s prikolico, kamion namenjen za prevoz betona, 3 tovorni kamioni Deutz 4500, 12 silosov za cement, 12 polžastih transporterjev za cement s tehtnico, rotacijski drobilec, vibracijski stroj, stroj za ravnanje železa, kompresor, električno dvigalo z mačkomo, 2 betonarni. Poleg te mehanizacije vsebuje program še vrsto manjših strojev in strojnih naprav za gradbeništvo. Tudi sektorji zaključnih del so upoštevani pri nabavi mehanizacije za leto 1961 z vrednostjo ca. 40 milijonov dinarjev.

Pod posebno točko je bil obravnavan plan izobrazbe za leto 1961. DS je sprejel poseben sklep o perspektivi izobraževanja v podjetju, ki je naslednji:

V svoji perspektivi si je podjetje zadalo osnovno nalogo, da bo postopno prešlo iz obrtniškega načina gradnje na polmontažni industrijski način. Podjetje želi, da se postopoma odpravi sezonski značaj dela in da se dosedanja mrtva sezona v bodoče izkorišča za serijsko proizvodnjo najrazličnejših elementov, ki pridejo v poštev pri polmontažnih načinih gradnje.

V podjetju je treba zagotoviti in usposobiti vse potrebne kadre za vsa delovna mesta in za vse stroke, ki pridejo v poštev pri takšni perspektivi podjetja. Nadalje naj se nenehno deluje na izobraževanju organizacije dela, na zvišanju storilnosti in izboljšanju kvalitete naših del. Za uresničitev teh naših vrhunskih ciljev je nujno, da preidemo postopno na delitev del, na interno specializacijo, na zmanjšanje števil obratnih poklicev in na vzgojo in uvedbo v čimvečjo širino v modernejši industrijske poklice. Prav tako naj se v podjetju postopno odpravijo nekvalificirani delavci.

si pridobijo polkvalifikacijo, oziroma specializacijo za posamezne faze dela. Analogno temu sklepu bo še dopolnjen okvirni plan izobrazbe.

Za nemoten pouk odnosno izobrazbo članov kolektiva je bil potrjen program nabave učnih pripomočkov in inventarja za potrebe izobraževalnega centra v skupnem znesku 2.305.000 din.

OPOZORILO!

Obratna ambulanta v našem podjetju ima svoje prostore v samskem domu na Dečkovi cesti. Posluje dnevno od 7.30 do 11.30. Zaradi boljše koordinacije dela se priporoča, da naj prihajajo delavci na pregled pri sprejemu v služ-

bo, v času od 7.30 do 8.30, ostali pacienti in taki, ki so že v službenem razmerju, pa zadnje tri ure. Pri pregledu je treba predložiti potrjeno zdravniško knjižico ter dovolilnico pristojnega delovodje.

Ob 10 letnem uspešnem delu sindikatov

Letos praznujemo delavci, člani sindikatov, zgodovinski jubilej. Pred desetimi leti je naša skupščina sprejela »Temeljni zakon o gospodarstvu z državnimi gospodarskimi podjetji in z višjimi gospodarskimi združenji po delovnih kolektivih«. S sprejemom tega zakona je bila uveljavljena pri nas v socialistični Jugoslaviji težnja delavcev cele zemeljske oble. »Tovarne delavcem!« Pod tem geslom se je bojeval proletariat Francije, ko je izbojeval Pariško komuno, proletariat Sovjetske zveze, ko je izbojeval zmago v veliki oktobrski revoluciji. Pod tem geslom so se bojevali tudi delavci narodov Jugoslavije, ko so se borili proti okupatorju in za nov družbeni socialistični red.

Pred jugoslovanske narode se je po osvoboditvi porušene in izropane domovine postavila naloga po obnovi in ureditvi socialističnih odnosov v proizvodnji. Delavci, združeni v Jugoslovanske enotne sindikate, so prevzeli na svoja ramena odgovornost v proizvodnji.

Sindikati so postali pri nas v resnici prava šola delavcev, kakor si je to zamislil Lenin. Sindikati so postali voditelji delavcev, pobudniki napredka in organizatorji proizvodnje. Prav zaradi tega se je pri nas lahko uveljavil zakon o delavskem samoupravljanju že v letu 1950, ko so delavci prevzeli podjetja v svoje roke in pričeli upravljati z njimi po izvoljenih delavskih svetih in upravnih odborih.

Naša ljudska oblast je pri iz-

daji zakona upoštevala vlogo sindikatov in jim pri družbenem upravljanju poverila številne naloge, kakor so: izvedba volitev, imenovanje članov v posamezne organe in komisije, pravico obravnave in postavljanja predlogov in

rom po naši domovini, kjer so zgrajene nove proge, ceste, tovarne, rudniki, mesta, šole, kulturno prosvetni domovi itd. Cela Jugoslavija je eno ogromno delovišče — eno gradbišče. Poglejmo naše izložbe trgovin, kjer imamo širo-

nosu na druge države in glede na staro stanje najbolj dvignila. Tudi ni slučaj, da smo v lanskem letu pridelali toliko žita, da ga nam ni treba uvažati. To so uspehi naših delovnih ljudi, uspehi delavskega samoupravljanja, uspehi sindikatov.

Posebno nalogo pa imajo pri obnovi naše domovine ravno gradbinci. Izvedeni objekti so nam v ponos in priznanje. Kljub pomanjkanju strokovnjakov in mehanizacije smo doslej naloge častno opravili in znatno povečali proizvodnjo. Proizvodnja v gradbeništvu je narasla v primerjavi z letom 1956 napram lanskemu letu kar za 83 %.

Pred nas pa se postavljajo v bodoče še večje naloge, saj bomo morali proizvodnjo povečati do leta 1965 kar za 100 %. Družbeni plan predvideva v letu 1965 za gradbeništvo 800 milijard dinarjev, dočim je v letu 1960 planiranih 476,3 milijarde.

Da se je lahko gradbeništvo tako razvilo in doseglo tako zavidljive uspehe, je pripomoglo vse večje poglobljanje v samoupravljanje, vspešnejša delitev osebnega dohodka, vlaganje večjih sredstev v mehanizacijo, pomoč družbe in skrb za družbeni standard delavca.

Vse pobude in akcije ter uspehe, ki so jih dosegli sindikalne organizacije v letih delavskega samoupravljanja, ni mogoče naštet.

V bivših podjetjih, ki so se združila v »Ingrad«, je bilo nesporno polno uspehov in aktivne-

ga dela, kar je zbrano v poročilih za posamezno leto.

Takšni uspehi in aktivnost se je pokazala tudi pri »Ingradu«, saj smo v kratkem času, dobrem letu in pol odpravili razna trenja. Na raznih sestankih, predvsem pa na letnem obnem zboru je bilo naštetih mnogo uspehov — kakor tudi negativnih pojavov.

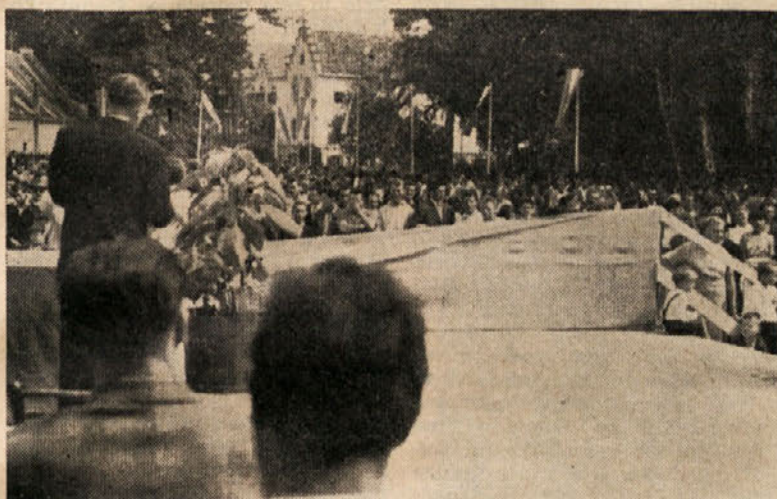
Prezreti ne smemo veliko skrb za delovnega človeka.

Pri podjetju vsi delavci stanujejo v vzorno urejenih naseljih, hrana se dostavlja na delovišča, nagrajevanje je od 1. marca tega leta dalje uvedeno kompleksno po učinku, delavci letujejo v počitniških domovih podjetja, odprta je obratna ambulanta itd.

Vse te delovne znage in uspehi so rezultat aktivnega dela sindikatov.

V gradbeništvu je zaposlenih sedaj ena šestina vseh delavcev v družbenem gospodarskem sektorju in predstavlja močno panogo našega gospodarstva. Da bomo lahko vse naloge opravili, se v bodoče pred sindikat gradincev postavlja obilo odgovornih nalog kot so: mehanizacija gradbeništva, razdelitev dohodka po stimulativnem načinu, vzgoja kadrov, ustvarjanje boljših življenjskih in delovnih pogojev, razvijanje delavskega upravljanja. Posvetiti bomo morali še večjo pozornost nadaljnji organizacijsko-politični izgradnji sindikata, kar naj pripomore k večji idejno politični izobrazbi članov sindikata, zlasti pa še kadrov, ki delajo v sindikalnih organih.

Čevnik

Zbor kolektiva na Gomilskem je bil veličasten prispevek proslav 10-letnice delavskega samoupravljanja

zahtev od vodstev podjetij in organov delavskega samoupravljanja.

Te funkcije niso deklarativnega značaja, ampak funkcije resničnih upravljačev.

Uspehe desetletnega delavskega samoupravljanja nam ni treba iskati, ne naštevati. Vsak državljan in tudi tujec lahko vidi naše uspehe. Ozreti se je treba le ši-

ko izbiro najrazličnejših predmetov za široko potrošnjo, od tehničnih pripomočkov in aparatov pa tja do prehranbenih artiklov. Konkurriramo s svojimi proizvodi z najbolj tehnično in industrijsko razvitimi državami, saj so jugoslovanski proizvodi na svetovnem tržišču iskani in cenjeni.

Ni slučaj, da je prav Jugoslavija slavila po vojni proizvodnjo v od-

Pripombe o oddaji in obračunu akorda na gradbiščih sektorja Celje

Na proizvodnih in sindikalnih sestankih po gradbiščih imajo nekateri delavci pripombe o višini svoje urne postavke. Vsi delavci ne vedo, ali napačno izstavljajo akorda in obračunavanje akorda si takšen delavec izračuna svoj zaslužek na način, da izvršene ure pomnoži s tarifno postavko. Nujno bi bilo, da vsa vodstva gradbišč pravilno izstavljajo poedinim delavcem ali skupinam akordne naloge, da bi delavci sami uvideli, da njihov zaslužek ni odvisen od urne postavke, temveč od izvršene dela.

Da bodo vsi zaposleni seznanjeni z oddajanjem del v akordu, bi na kratko obrazložil način, po katerem se naj delavci in vodstva gradbišč ravna.

Pred pričetkom kateregakoli dela mora vodstvo gradbišča to delo pripraviti tako, da je pravočasno nabavljen material, stroji in orodja. Ne sme se zgoditi, da je delavec naročen, naj prične delo s tem ali onim delom, tedaj se pa ugotovi, da za to delo ni potrebnega materiala, stroja ali orodja. Le ob ugotovitvi, da so ti elementi na razpolago na gradbišču, se formira skupina delavcev, katera naj opravlja vnaprej določeno delo. Za to delo se morajo določiti poimensko delavci, kateri izberejo med seboj skupinovodjo. Skupinovodji in vsem delavcem je treba objasniti vrsto dela, način dela, kvaliteto, katera se zahteva na tem delu, in organizacijo samega dela tako, da delavci pomagajo ugotavljati, ali je za določeno delo dovolj ali premalo ljudi v določeni skupini. Način določitve števila delavcev in organizacija je izredno važna za delo in za zaslužek.

V primeru, da omenjeni pogoji niso pravilno določeni, lahko nastane:

Za določeno delo je po dobro premišljeni organizaciji potrebno 10 delavcev raznih kvalifikacij. Vsi delavci ne vedo, ali napačno izstavljajo akorda in obračunavanje akorda si takšen delavec izračuna svoj zaslužek na način, da izvršene ure pomnoži s tarifno postavko. Nujno bi bilo, da vsa vodstva gradbišč pravilno izstavljajo poedinim delavcem ali skupinam akordne naloge, da bi delavci sami uvideli, da njihov zaslužek ni odvisen od urne postavke, temveč od izvršene dela.

je preveč delavcev za postrežbo in niso polno zaposleni. V obeh primerih je efekt isti, kot če bi se število delavcev zmanjšalo za dva. Finančni obračun je pa končni rezultat, da se zaslužena vsota deli na 12 namesto na 10 delavcev. Seveda je zaslužek poedincev toliko manjši. Ta vpliv o določitvi števila delavcev je izredno važen, zato je zaželeno, da same skupine stavijo o tem svoje predloge.

Pred pričetkom dela mora vodstvo gradbišča skleniti pismeni dogovor s skupino o ceni za enoto dela ali za celoto, če se da količina že vnaprej izračunati. Dogovor se sklene s skupino na podlagi akordnega naloga, v katerega se vpiše rok pričetka in predvideni konec dela. Vsi delavci, v kolikor jim akordni nalog za poedino delo ni izdan predhodno, naj ne pričnejo z delom. V nasprotnem primeru, da se jim izda nalog ali cena že po izvršenem delu, ne morejo reklamirati cene za enoto dela. Cene za poedina dela se dobijo s seštevanjem cen za poedine faze dela iz potrjenega cenika del, katerega ima vsako stavbišče. Delavci imajo pravico zahtevati, da si določeno ceno prekontrolirajo iz cenika del. Zastoj zaradi čakanja na akordni nalog plača dotični, kateri je odgovoren za izstavo naloga.

Ko prejme skupinovodja kopijo naloga in se prične z delom, si mora skupinovodja dnevno vpisovati izvršene ure poedinega delavca v njegovi skupini v nalog. Te vpisane ure kontrolira s številom vpisanih ur v urni knjigi.

Dogodi se, da je potrebno pri vnaprej določenem delu izvršiti še nekatera pomožna dela, katera pa niso predvedena v enotni ceni. Takšna dela si mora skupinovodja vpisati v nalog in to obvestiti delovodjo in tehniko, da jim za ta dela izstavi ceno. Le s takšnim načinom registriranja vseh pomožnih del se lahko potem izvrši pravilen obračun.

Če se taka dela ne vpisujejo sproti, se pri obračunu nanje pozabi, obračunana vsota je za toliko manjša, potem pa se prične

nezadovoljstvo skupine, ki je do delala, zaslužila pa ni niti režijske plače.

Zato opozarjam vse delavce, zlasti skupinovodje, da pri obračunu oziroma predaji izvršenih ugotovijo vsa takšna dela.

Naknadnih reklamacij, ko so dela že prevzeta ali obračun že izvršen, vodstvo gradbišč ni dolžno upoštevati.

Nezadovoljstvo povzročajo tudi razni zastoji, katere vodstvo gradbišča neče priznati. Da se tudi pri tem nastavi red, predlagam naslednje:

Zaradi pomanjkanja materiala, okvare na stroju ali drugih višjih delo. Tak zastoj mora skupinovodja takoj javiti delovodji. Delovodja mora ugotoviti, ali bo zastoj trajal dalj časa ali se da takoj odpraviti. V prvem primeru bo skupino odredil na drugo delo, lahko tudi pomožno delo na stavbi.

V obeh primerih se mora čas zastoja vpisati v nalog. Ta čas dobijo delavci plačan, in sicer po TP. Takšno registriranje zastojev odpravi vse kasnejše pripombe, da ni bil dosežen akord zaradi čakanja na material itd.

V primeru, da je bil delovodja obveščen o zastoji šele ob koncu delovnega dne ali pa šele ob koncu meseca, se reklamacije ne morejo upoštevati pri obračunu.

Prevzem izvršenega dela

Ko je določeno delo skupine izvršeno in se delo nadaljuje še v drugi mesec, se mora vsakega prvega v mesecu izvršiti popis in izmere izvršenih del v prejšnjem mesecu za obračun. Izmere se delajo za dela po skupinah. Vršijo se lahko z meritvami na licu mesta ali za glavna dela po izmerah po gradbeni knjigi, iz katere so razvidni vsi nastavki izmer. Za vsa pomožna dela se morajo izvršiti izmere na mestu dela. Te izmere se običajno vpisujejo predhodno v poseben zvezek, nakar se količine za ista dela seštejejo in vpišejo v akordni nalog v kolono izvršenih del. Te izmerjene in ugotovljene količine mora pred izračunom zaslužka za poedinega delavca podpisati skupinovodja, in sicer zaradi tega, da se lahko pred izračunom zaslužka stavi pripomba o pravilnosti izračuna količin oziroma prijavi pravočasno pomožno delo.

Po takšni obojestranski ugotovitvi količine dela se upoštevajo vse upravičene reklamacije o količini dela šele pri obračunu za prihodnji mesec. To pa vsled tega, ker se večkrat primeri, da skupinovodja reklamira neobračunano delo že po izvršenem obračunu akordov in gotovem grafikonu.

Za zbir in seznam vseh akordnih nalogov vodi vsako stavbišče grafikon, katerega kopijo mora izobesiti na vidno mesto tako, da lahko vsak delavec vidi svoj zaslužek že pred prejemom denarja. Le takšen način oddajanja del v akord in obračun izvršenih del je pravilen. Na gradbišču, kjer je uveden takšen način, so delavci zadovoljni in ni neprestanih pritožb.

Pripomnil bi še o višini zaslužka poedinega delavca oziroma cele skupine. Iz pregleda akordnih nalogov za prvo polletje 1960 je razvidno, da sta za večji zaslužek delavca važna dva momenta:

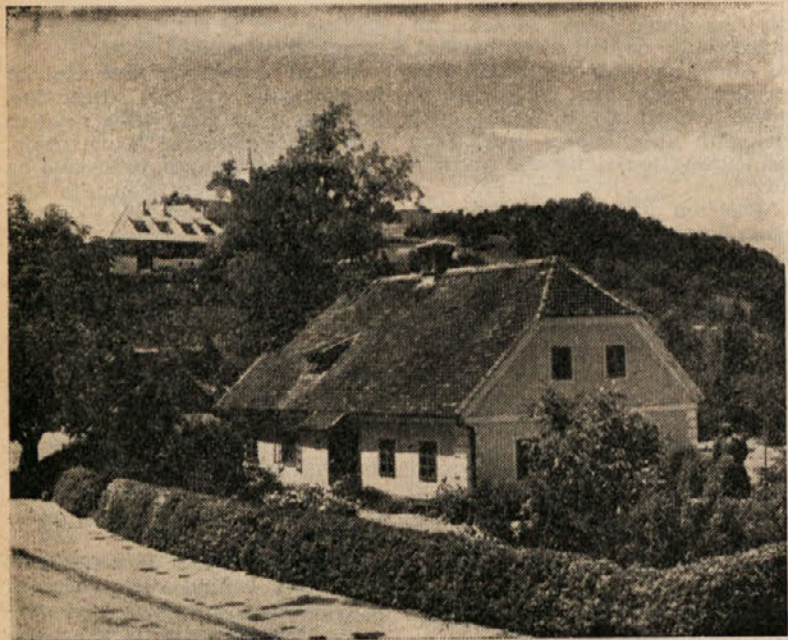
Prvi bi bil elan skupine, da skupina dobro dela ter da ni med delavci medsebojnih preprirov itd. Večkrat se zgodi, da je v skupini delavec, kateri očitno zavlačuje delo. Za takšnega morajo delati ostali, in sicer toliko časa, dokler ga trpijo v svoji vrsti. Za tak primer predlagam, da skupina dotičnega opominja, če pa to ne pomaga, ga je premestiti na samostojno delo. Dogodi se tudi, da skupina zamolči nejavljen odhod

delavca med delovnim časom z dela. V primeru, da delovodja tega ne opazi in da pride takšen delavec do preziva nazaj, mu pač morajo njegove odsotne ure plačati ostali iz svojega zaslužka. Drug važen faktor je, da se kvalificirani delavci ne brigajo za delo njim dodeljenih strežav. Napačno mišljenje imajo nekateri, ko smatrajo za zastoj to, da zidar nima malte, strežak zraven njega je pa brez dela. Dober kvalificiran delavec bo vedno znal odrediti in voditi delo strežaka tako, da mu ne bo manjkalo materiala. Ako strežak kljub opominom neče vršiti dela, ki mu je odrejeno, se mora to javiti vodstvu gradbišča.

Drugi moment, važen za višino zaslužka, je organizacija dela na stavbišču. Iz že omenjenega pregleda akordnih nalogov je razvidno, da so zaslužki delavcev najvišji na gradbišču, kjer vodstvo gradbišča skrbi za pravilno organizacijo, da pravočasno nabavi material, stroje in izvrši vsa pripravljala dela, katera so potrebna za nemoteno glavno delo. Pri tej organizaciji morajo delavci pomagati z nasveti in pripombami vodstvu gradbišča. Na napake v organizaciji, katere zakrivi vodstvo gradbišča, je treba opozoriti na sestankih in ob vsaki drugi priložnosti. V primeru, da vodstvo gradbišča, predvsem osnovni organizator dela na stavbi — delovodja, ne skrbi za boljšo organizacijo, je treba takšne primere javiti naprej, da se dotičnega uslužbenca opomni ali odstrani z gradbišča. Mislim, da delavcem ni vseeno, če je njihov zaslužek odvisen od takšnega uslužbenca, ki nima zadosti zanimanja ali znanja pri delu.

O pregledu akordnih nalogov za mesec julij po posameznih gradbiščih in o stanju izplačanih plač napram obračunanim plačam po situacijah pripominjam: Obračunski tehnik lahko obračuna delavcem samo tisto, kar je (Nadaljevanje na 4. strani)

ZASAVSKA PLANINSKA POT

Kumrovec — rojstna hiša maršala Tita. V tem kraju je začetek Zasavske »transverzale«

Ko sem prvomajski praznik preživljal z veselo družbo na Kalu pod Mrzlico, so mi povedali, da je s tem dnem otvorena nova Zasavska planinska pot Kumrovec-Kum, imenovana med planinci tudi »mala transverzala«. Seveda sem se kot dolgoletni planinec takoj navdušil zanj. Že iste dan sem poskrbel za knjižico, v kateri zbiraš žige, da ob zaključku dokažeš, da si izpolnil zadnjo nalogo ter da si obiskal vseh 14 postojank in na podlagi le-te po opravljeni poti prejmeš posebno značko. Z željo, da si kmalu poleg slovenske transverzalne značke, ki sem jo prejel že 1957 leta za opravljeno pot Maribor-Ankaran, pripnem še ga dopusta za to pot.

Značko Zasavske planinske poti, sem rezerviral nekaj dni letošnje. Končno je prišel mesec avgust in z njim je napočil čas, da izpolnim željo, da obiščem začrtane postojanke ter da si poleg značke pridobim še telesne kondicije in se pošteno razvedrim. Iz gornjih razlogov sva se torej z ženo, ki je že tudi lepo število let v planinskih vrstah, odločila in se napotila poletnega jutra z motornim vlakom v Kumrovec, kjer sva obiskala rojstno hišo našega maršala Tita ter dobila prvi žig. S tem sva otvorila v lepi, snažni zagorski

vasi — ki človeka zelo preseneti — Zasavsko planinsko pot ter našla posebno markacijo »Z«, ki označuje to smer in ki naju je spremljala vse do zaključka, to je do Kuma. Ob krásnem, sončnem vremenu sva se povzpela iz Bistrice ob Sotli na Gorski dom (618 m), za kamor sva, kljub vsem oznakam časa, ki govorijo o eni uri hoda, potrebovala le 30 minut. Od tu se je nudi krasen razgled po gričih in gričih bizeljske pokrajine, kakor tudi na hrvaško Zagorje s Kumrovcem na čelu. Po izdatni malici, s katero je postregla prijazna oskrbnica, sva nadaljevala pot, saj sva morala do večera na novo planinsko postojanko Bohor. Med večurno hojo po slovenskih vaseh, po vinorodnih gričih in tudi temnih gozdovih Bohorske planote sem spoznal, da so tudi ti kraji vredni obiska in da človeku tudi nižji gorski svet — če smem tako reči — nudi nekaj svojevrstnega, nudi užitek, za katerega se ni treba boriti s ska-

Koča na Bohorju, 925 m

lami, ne s klini in je zato lahko dostopna vsakemu delovnemu človeku. Sonce se je poslavljalo za gorami, ko naju je znanaka markacija pripeljala k novemu, lepo urejenemu planinskemu domu na Bohorju. Prvič sem obiskal ta planinski kraj, ki pa se mi je vtisnil v spomin tako, da sem sklenil, da se bom še vrnil tja.

Član Upravnega odbora Planinskega društva Senovo, ki je ravno takrat nadomestoval oskrbnika, naju je prijazno sprejel in kmalu se je vnela živahna debata o planinstvu, o slavni XIV. diviziji, ki si je tod utirala težko pot na Stajersko, ter še o marsičem, tako da je bilo končno le treba pomisliti, da naju čaka naslednji dan še dolga pot. Naslednje jutro se — kljub

dobrim sklepom prejšnjega dne — nisva mogla odločiti za odhod, tako da sva se s prijaznega Bohorja poslovila šele v dopoldanskih urah ter krenila proti Lisci, ki je četrta postojanka Zasavske planinske poti. Čeprav vodi markirana pot ob vznožju najvišjega vrha Bohorske planote, sva se kljub temu povzpela na Javornik, to je na najvišji vrh, kjer stoji lesena piramida. Nadalje vodi pot mimo vasi Mrzla planina in Zabukovja in končno prispeš v Podgorje h gostilni Pipan, kjer je napisana postojanka vseh, ki opravljajo to pot. Vsa pot od Bohorja pa do te »neuradne« postojanke občutno pada, zato se je treba tu pošteno podpreti za vzpon na Lisco, do katere potrebuješ po pisanih pravilih tri ure hoda. Moraš pa tudi pošteno paziti na markacije, kajti mimogrede se zgodi, da dobre, stare znanke z oznako »Z« ni več opaziti, nato pa iščeš ter iščeš in izgubljaš čas. Iz teh razlogov sva hodila nekoliko predolgo mimo Malega in Velikega Podgorja, Orehovca ter sva šele proti večeru zagledala Lisco z vabljivim Tončkovim domom, kjer sva se dobro

Dom na Lisci, 947 m

odpočila ter vsled ženine utrujenosti nisva poti nadaljevala isti dan. Tu sva našla znanke Celjane in kramljanju ni hotelo biti konca. Opisovala sva lepote tega dela naše zemlje, pa tudi posebnosti ljudi, ki sva jih srečevala. Na splošno so prebivalci tega predela zelo, zelo gostoljubni, saj so nama marsikje kot nepoznanima planincema nudili kruh in jabolčnik, kar je značilno za te kraje. Tik pod Lisco naju je lastnik skromne hišice, kjer živi popolnoma sam — trenutno je imel na obisku hčerko ter zeta iz daljnega mesta — tako vladno vabil naj prenočiva pri njemu, da je bilo vabilo kar težko hvaležno odkloniti. Toda nameravala sva isti dan še dalje, čeprav sva potem — nepredvideno — prenočevala na Lisci. Tu sva ali bolje rečeno, tu smo gledali televizijski spored, ki je v teh dneh prenašal olimpijske igre iz Rima. Po dobro prespani noči sva v zgodnjem poletnem jutru odrinila proti Lovrencu, kjer sva v ranih urah prejela peti žig Zasavske poti.

V skromnem zavetišču ni bilo na razpolago ničesar, kar bi se po prehojeni poti prileglo praznima želodcema. Tako je prišla v poštev lastna zaloga, razpoloženje pa je ostalo kljub nevednosti neokrnjeno. Nepopisno lep je pogled ob vzhajajočem soncu po bližnjih in daljnjih vrhovih. Glasno sva obžalovala, da nismo v mesecu maju, ko so travniki pri Lovrencu in proti Velikemu Kozju posipani z modrimi encijani. Sklenila sva, da prihodnji maj obiščeva te vrhove, ko bodo encijani v polnem razmahu.

Veliko Kozje nama je nudilo krasen razgled na vse strani, odkoder sva se po vpisu v spominsko knjižico naglo spustila v dolino. Sonce je neusmiljeno pripekalo, ko sva jo ob Gračnici neutrudljivo rezala v Rimske Toplice, kjer se ni bilo moč upreti želji po kopanju in seveda izdatnem kosilu.

Tako osvežena in okrepcana sva se podala po nekajurnem odmoru na Kopitnik, ki ima šesti žig naše poti. Tudi vrh Kopitnika s svojo izredno obliko je posebnost naših planin, ki ga vsakomur, ki ima smisel za planinarjenje, toplo priporočam. Ker je bil navaden delovni dan, zavetišče ni bilo odprto in sva morala po štampiljko k bližnjemu kmetu. Tu je moja žena v svoje veliko presenečenje spoznala hišo, kamor je kot mladička — SKOJ-evka hodila med okupacijo na sestanke, takojimeno »vezo«. Z lastnikom hiše sta se nato dolgo pogovarjala o preteklih dneh strahotne vojne. On nama je pokazal še hišo, kamor je moja žena prišla večkrat obiskat svojega očeta, ki je bil v teh krajih dobro znan partizan. Popolnoma razumljivo, da se po tem dalje. Končno pa sva se le poslovila in krenila proti Goram, novemu planinskemu domu, ki ga upravlja PD Dol pri Hrastniku. Lepa planinska postojanka z res idealno lego je še v izgradnji, bo pa po dokončni ureditvi nudila planincem in delovnim ljudem prijetem oddih. S člani UO ime-

mu vrhu po deseti žig za dokazano pot, so naju preplašile megle, prve v teh dneh planinskih pohodov. Voznik — verjetno domačin, ki je vozil les za novo planinsko kočjo na Mrzlico — nama je povedal, da te megle ne pomenijo dežja pri njih, kar se je pozneje izkazalo za resnično. V zgodnjih jutranjih urah sva prispela na Podmejsko sedlo, nato pa po kratkem počitku nadaljevala pot na Partizanski vrh. Brez posebnih težav sva ga premagala in po kratkem odmoru v »Salamonovem« domu zopet krenila na pot. Tokrat sva morala na 1206 m visoko Čemšenjsko planino. Razgled je nepopisno lep, najsi bo proti Kranjski kakor tudi proti Savinjski strani. Žig se nahaja med tednom v Planinskem zavetišču v Zalokah, tako sva se spustila do te vasi. Ker je bil pred nama še ves popoldan in še dovolj časa za dosego cilja tistega dne, sva zapustila zveste spremljevalke markacije »Z« ter zavila v vas Čemšenik, kjer je bil 1944 ranjen kot borec Slandrove brigade dober prijatelj, ki je nato podlegel tem ranam. Govorila sva z domačini, ki vedo mnogo povedati o NOV, o borcih in o divjanju okupatorja. S tem sva počastila spomin dobrega znanca, ki je daroval mlado življenje za našo svobodo in se ob spominih nanj napotila dalje. Kmalu sva zopet našla kačipot »Z«, ki naju je po enourni hoji pripeljal na Izlake. Seveda sva se tudi tu okopala v Medijskih toplicah in čakala, da mine najhujša vročina. Tako sva se v hladu, dobro podprta odločila za Zasavsko goro. Pridružil se nama je mlad gozdar in smo skupaj nadaljevali pot. Bil je študent na praksi, ki zna mnogo povedati, da je čas hitro tekkel in sploh nismo vedeli, kdaj smo premagovali strmine. Pod vrhom smo se ločili, ker je njegova pot vodila drugam in je veselo obljubil, da nas pride obiskat v Celje. V hribih srečujes na vsakem koraku poleg prekrasne okolice še vesele, zabavne ljudi.

Planinski dom na Zasavski gori, kjer sva dobila dvanajsti žig, je bil precej poln, da pri televizijskem aparatu skoraj ni bilo prostora, zato sva si ogledala vse vrhove v zahajajočem soncu.

Nepopisno lepo — kot na dlani — so se razgrinjale Savinjske in Kamniške Alpe z Ojstrico, Planjavo, Brano, Skuto, Štoržicem itd. S prostim očesom si lahko celo zasledil Julijske Alpe s Triglavom. Razgled, ki ga nudi Zasavska gora, je edinstven in s tem pozabiš na druge nevedčnosti kot n. pr. nekoliko zastareli planinski dom. Po večerji sva šla kmalu počivati, kajti čakal naju je še en dan Zasavske poti. Se v temi sva se napotila skozi Rovišče in Timno na železniško postajo Sava. Od tu s prvim vlakom v Laze, nato pa na Junče, kjer imajo nov, lepo urejen planinski dom in katerega sva oba obiskala prvič. Dobila sva trinajsti žig, oskrbnik pa vodi register teh, ki opravljajo to pot, kar je po mojem mnenju pravilno, da ne bi mogel kdo izkoriščati teh žigov. To je edini primer vo-

Koča na Mrzlici, 1119 m

(Nadaljevanje s 3. strani)
bilo narejeno v dotičnem mesecu. Za večjo obračunano količino ali semovoljno povečanje cnotnih cen iz cenika del odgovarja napram celotnemu kolektivu. Naklepno ali malomarno izračunavanje obračunane manjše količine ali cene se lahko smatra kot odtujevanje denarja delavcem. Za takšna dejanja kazensko odgovarja.

Pri hitrem pregledu akordnih nalogov in po izkušnjah se ve, da akordni nalogi, kateri so v večini na enem gradbišču obračunani s približno 100 %, niso pravilno obračunani. Skoraj nemogoče je, da bi večina skupin dosegla 99, 100 ali 101 %. Pri detajlnem pregledu se lahko ugotovi, da se je gotovim skupinam dodalo, kar so premalo dosegli zaradi slabe organizacije, drugim pa odvzelo zaradi izravnav.

Zaenkrat konkretnih primerov dobre in slabe organizacije na posrednih gradbiščih ne bi navajal. Smatram pa, da se bodo vodstva gradbišč in delavci sami potrudili, da se bo organizacija izboljšala, efekt pa povečal in s tem tudi zaslužki. V kolikor se to na gotovih gradbiščih ne bo uredilo, bom pa prihodnjič objavil v vednost vsem konkretno slabe primere.

Ing. Bošnjak

denja evidence, ki pa naj ne bi ostal osamljen. Tako sva prešla torej že na dolenski del Zasavske poti. Zopet sva bila vzradoščena nad lepoto naše zemlje, kajti odkril se je namreč spet nov svet domovine, ki nudi vsega, le če znaš pravilno jemati in dojemati.

Pridružil se nama je mlad parček in nadaljevali smo mimo Štange, Povšnika itd. na Kum, kjer je bila za naju zaključna postojanka, za njiju pa razen Jančij — otvornitvena. Ob lepem vremenu smo se dvigali pa zopet padali vse do Kuma, ki je znatno oddaljen od Jančij, tako da si res že zaželiš počitka. Sklenili smo, da prenočimo, midva pa se naslednji dan vrneva po opravljeni poti domov. K nesreči pa je bila dan sobota in ker smo gor prišli v poznih popoldanskih urah, ni bilo nobenih prenočišč več na razpolago. Midva z ženo sva triumfalno sprejela zadnji, štirinajsti žig ter si naročila za vesel zaključek piva, ki ga med potjo z ozirom na to, da po pivu težko hodiš, nisva pila. Na žalost tudi tega ni bilo. Torej tako pričakovani zaključek pa brez prenočišča in še brez zaželenega pijače! Dve starejši ženski — nepoznani — sta nama

ponudili svojo posteljo, ker sta videli precejšnjo utrujenost moje žene, onidve pa da bosta spali na klopih v jedilnici. Primer, ki ga je vredno opisati! Prijazno sva se zahvalila ter jo kljub vsemu ucvrla na železniško postajo Trbovlje. Najina sopotnika sta ostala na Kumu, kako sta prenočevala ne vem, midva pa sva v rekordnem času ene in četrt ure prišla v Trbovlje ter še ujela zadnji vlak in legla doma zadovoljna k počitku.

Tako sem torej opravil tudi Zasavsko planinsko pot, ki nudi z malo vztrajnosti bogate planinske užitke, za nagrado pa prejmeš lepo, pozlačeno značko, ki ostane kot spomin na lepe, vesele dni v domačih hribih. Prepričan sem, da se bo kdo odločil za to pot — v tako številnem kolektivu kot je naš — ko prebere ta članek, ki je pisan iz ljubezni do gora in želje, da bi se v podjetju vsaj od časa do časa organiziral kakšen daljši izlet z avtobusom v gore in bi se s tem omogočilo gojiti plemeniti šport — planinstvo. Če se odloči en sam član našega kolektiva za to Zasavsko planinsko pot, je dosegel napisani članek svoj namen.

Blaž Črepišek

Kum — 1219 m

Na obisku pri podjetju „ROSACOMETTA“ v Milanu

Via Bigli No. 4 (izg. via Bilji), kjer je uprava podjetja »Rosacometta«, se nahaja v neposredni bližini trga Scalo s svojim svetovno znanim gledališčem »Teatro alla Scala«, katerega fasado letos obnavljajo, tako da ta objekt ni pristopen turistom, ki dan za dnem z različnimi tipi avtomobilov še bolj povečujejo že tako velik promet na milanskih ulicah.

Ko se je naš avto po več zastojih na križiščih ustavil pred upravo navedenega podjetja (stara, temna renesančna stavba z okni), nama je padel v oči enostaven velik pozlačen napis na črni stekleni plošči na desni strani širokih vhodnih vrat »Rosacometta«.

Predstavniki podjetja naju je spremljal po zaviti strmi marmornatih stopnicah v prvo nadstropje, kjer se nahajajo poslovni prostori. Tu sva po ozkem hodniku vstopila v večjo sprejemno sobo z obokanim stropom in steklenimi vrati. Pustili so naju, da si sama ogledava razsvetljene rosacometta izdelke, slike, fotografije, diplome in priznanja iz raznih svetovnih razstav, ki nazorno prikazujejo dosednji razvoj tega podjetja.

Firma Rosacometta je bila ustanovljena leta 1904 kot delniška družba, se je tekom petdesetletne specializacije povzpela v svoji stroki v svetovnem merilu na vidno mesto. Danes dobavlja vibracijske stroje (vibroblot) v vse kontinente sveta.

Vsi razstavljeni »rosacometta« izdelki imajo kvaliteten izgled, določeno trdnost in so izdelani po mednarodnih normativih, tako da odgovarjajo za gradnjo objektov v vseh državah.

Iz razstavljenih fotografij je bila razvidna široka uporabnost »rosacometta« izdelkov v gradbeništvu pri gradnji montažnih objektov, katerih gradnja je poseb-

no razvita v industrijskih državah.

Po petnajst minutnem čakanju so vstopili v sobo trije člani uprave »Rosacometta«, s katerimi smo po pozdravu takoj pričeli razgovore.

Zanimali so se, če smo zadovoljni z dobavljenim strojem za izdelavo betonskih cevi in kako delujeta že pred leti dobavljena stroja vibrobloc. Omenila sva, da se pri stroju za izdelavo cevi pojavlja pri obratovanju pri dveh izmenah visoka temperatura v oljni trpalčki, ki segreje tudi podnožje stroja.

Dogovorili smo se, da se bo njihov glavni monter Pestalozzi ogledal po vrnitvi iz beogradskega velesejma v Celju v svrhu detaljnega pregleda stroja. Dalje so nam prikazali ekonomičnost obratovanja njihovega največjega stroja vibrobloc 9, katerega je naročilo naše podjetje in bo verjetno dobavljen že letos. Po teh razgovorih je naju glavni inženir podjetja zapeljal z avtomobilom v tovarno »Rosacometta«.

Tovarna ima v glavnem dva oddelka. Najprej sva si ogledala obrate, kjer preizkušajo vibrobloc stroje in izdelujejo razne betonske

elemente. Dalj časa sva opazovala obratovanje stroja vibrobloc »Rosacometta« V 9, ki napravi v 8 urah do 4.300 komadov blokov 30×20×40 cm ali pa 8.000 — 9.000 komadov porolita 8×20×40 cm.

Z dobavo tega stroja se bo pri našem podjetju v letu 1961 rapidno povečala proizvodnja »rosacometta« izdelkov. Zaradi velike dnevne porabe cementa ta stroj nujno zahteva dobavo stabilnega cementnega silosa s tehtnico za tehtanje cementa in velik prostor za sušenje gotovih blokov.

Poleg tega stroja sva si v tem oddelku še ogledala izdelavo armiranih betonskih korit za namakalne naprave, ki predstavljajo za kmetijstvo severne Italije osnovni pogoj za doseganje izredno visokega pridelka vseh kmetijskih proizvodov.

Pri vrodu v te obrate so nama še pokazali skladišča gotovih izdelkov, odpremi oddelk za vibrobloc stroje in ostale pomožne prostore.

V drugem delu tovarne, ki je popolnoma ločen od oddelka za preizkušanje strojev, nama je glavni inženir g. Tartini dovolil ogled delavnice za izdelavo vibrobloc strojev, katere izdelujejo v

Glavni pogled na obrate »Rosacometta« v Milanu.

Nepozabni spomini ob rojstnem dnevu maršala Tita

Maršal Tito s člani kolektivov, ki so mu čestitali za njegov življenjski jubilej. Med njimi je tudi tov. Franc Vrbnjak, član kolektiva Ingrad

V povojnih letih praznujemo vsako leto rojstni dan maršala Tita. Tako smo tudi letos skupno z dnevom mladosti in rojstnim dnem maršala Tita proslavili 25. maj kot dan mladosti in veselja v naši domovini.

Ti radostni dnevi bodo ostali, še posebno meni v spominu, ker

sem imel letos 24. maja priložnost, da sem v imenu kolektiva »Ingrad« stisnil roko maršalu Titu in mu v imenu nas vseh zaželel vse najboljše v njegovem nadaljnjem življenju in osebni sreči. Izrazil sem mu veliko zadovoljstvo in željo, da nas še naprej tako dobro vodi, kot nas je doslej.

Sprejem nam je tov. Tito priredil v Belem dvoru. Tako priskrbenega in radostnega sprejema še nisem nikoli doživel in ga tudi verjetno nikoli več ne bom. Pri Tov. Titu se je z nami priskrbeno ure. Te ure so tako hitro minile, da vam tega ne morem opisati. Tov. Tito se je z nami priskrbeno pogovarjal, zanimal se je za vse probleme kulturnega, političnega in gospodarskega življenja naših komun in gospodarskih organizacij. Po kratkih razgovorih in zaskusi, smo skupaj z veselo razpoloženim maršalom zapeli nekaj narodnih in borbenih pesmi jugoslovanskih narodov. Čas je potekel. Vedeli smo, da njegovega dela ne bo nihče opravil. Bil pa je že izmučen, saj včasih ni vedel niti kateremu bi odgovarjal, ker so se vprašanja kar vsipala iz nas vseh.

Preden nas je tov. Tito zapustil je dejal:

»Počutim se zelo srečnega in zadovoljnega v naši socialistični domovini, predvsem zaradi tega, ker vidim, da imate veliko zaupanja v mene, ker vidim, da nismo zastoj zgradili, kar že danes imamo. Prav priskrbeno se vam zahvaljujem za čestitke in pozdrave, katere ste mi prinesli iz vaših kolektivov in organizacij. Prav talko vas naprošam, da tudi vi prenesete moje pozdrave in čestitke na vaše člane kolektiva.«

Poslovlili smo se, tov. Tito je zapustil rezidenco. Med delegati je nastala zelo velika sprememba, nisem videl več tako nasmejanih obrazov. Vsak se je oziral proti vratom, skozi katera je odšel tov. Tito.

Nič ni pomagalo, zapustili smo Belj dvor in se napotili vsak v svoj kraj.

Na koncu svojega pripovedovanja se moram prav priskrbeno zahvaliti vodstvu podjetja, ki mi je omogočilo, da sem se lahko udeležil sprejema pri tov. Titu v Beogradu.

Vrbnjak

kooperaciji z drugimi podjetji v serijah.

Posebno pereč problem je izdelava modelov, kateri zahtevajo veliko ročnega dela in morajo biti zelo točno izdelani. Tu je ing. Tartini omenil, da v splošnem kupci njihovih strojev ne polagajo dovolj pozornosti pri obratovanju na izmenjavo izrabljenih modelov, temveč obračajo, dokler se model ne zdrobi, kar je nepravilno. Kontrolo obrabe modelov bi morala proizvodnja tedensko vršiti, ker to bi bil edini način, da se prepreči predčasna obraba strojnih delov.

V vseh oddelkih tovarne sva opazila, da so delavci zelo vestni in disciplinirani pri delu.

Tovarna »Rosacometta« ima vsega le okrog 200 delavcev. Splošno sva opazila tudi pri gradnji objektov, da jim zaradi izpolnjene mehanizacije in organi-

zacije zadostuje veliko manj delavcev kot pri nas. Ta tovarna ima urejeno lastno menzo, zelo prostorne garderobe, umivalnice in ostale higienske prostore tako, da obiskovalec že pri vrodu vidi, da lastniki tovarne, čeprav skozi prizmo lastnih interesov, skrbijo za izboljšanje delovnih pogojev zaposlenih delavcev.

Glavni inženir tovarne ing. Tartini nam je izjavil, da je podjetje »Rosacometta« razdelilo vsem svojim delavcem v letu 1959 trinajsto in štirinajsto plačo, kar je eden izmed redkih primerov v Italiji.

Ker predstavlja osnovno dejavnost tega podjetja izdelava vibrobloc strojev, ki danes obratujejo že v 52 državah, je za njih izdelava »rosacometta« izdelkov le stranska dejavnost, vendar je v isto vključeno preko 50 delavcev, kar dokazuje, da je tudi ta obrat visoko rentabilen.

Polletna konferenca sindikalne podružnice

Dne 28. 9. 1960 se je vršila polletna konferenca sindikalne podružnice Ingrada. Udeležba je bila nad vse zadovoljiva, saj je bilo navzočih preko 90 % delegatov. Polletne konference se je udeležil tajnik občinskega sindikalnega sveta tov. Pertinač, sekretar komiteja ZK v podjetju in vodilni uslužbenci.

Namen polletne konference je bil predvsem ta, da analizira polletno delo, ugotovi uspehe in napake in ukrene vse potrebno, da se ugotovljene napake odpravijo.

Odlomki iz ugotovitev polletne konference so naslednji:

— Organi delavskega samoupravljanja, kar velja predvsem za delavski svet in upravni odbor, delata v letošnji mandatni dobi zelo dobro. Manj delavni so nekateri obratni DS. Največja slabost članov samoupravnih organov je v tem, da imajo premajhen stik s kolektivom — z volilci. To se odraža predvsem pri prenašanju sklepov organov upravljanja na kolektiv.

— Pri ustanavljanju ekonomskih enot je bilo premalo aktivnega dela z ljudmi. Pri nadaljnjem razvijanju EE je potrebno več stika z ljudmi in pravičnega tolačenja. Sindikalni odbori sektorjev se morajo zavzemati za realnost obračunov po ekonomskih enotah.

— Obravnavan je bil proizvodni plan in še posebno kot problem proizvodnje v juliju in avgustu.

— Težave v proizvodnji povzročajo pomanjkanje nekaterih materialov, pomanjkanje nekvalificiranih delavcev.

— Kritično je bila ocenjena kvaliteta dela, kar velja v prvi vrsti za obrtniške storitve. Tudi časovni raspored del na stavbah ni pravilen ter je največkrat v škodo obrtniške dejavnosti.

— Predmet obravnave so bili proizvodni sestanki. Takji sestanki bi se morali vršiti vsaj enkrat mesečno po posameznih ekonomskih enotah. S člani kolektiva se je potrebno pogovoriti o problemih, kvaliteti in kvantiteti proizvodnje, o dovršitvenih rokih, o obračunu premij za prihranke — skratka o vsem, kar se dogaja v enoti. Če bo kolektiv o vsem tem seznanjen, bo tudi razumel, za kaj nastopajo težkoče in jih bo skupno lažje premagovati.

— Problem prehrane je na sektorju v Celju izredno pereč zaradi slabih kapacitetno premajhnih prostorov sedanjega obrata

družbene prehrane v Skalni kleti. Zaradi takega stanja je bilo podjetje prisiljeno organizirati zasilne jedilnice po gradbiščih, kamor se vsakodnevno razvaža hrana. V teh zasilnih jedilnicah pa higiena ne more biti takšna kot v standardnih lokalih. Tozadevna kritika je bila vsekakor upravičena.

— Družbeno samoupravljanje v delavskem naselju je najnovejša oblika in od iste pričakujemo znatno izboljšanje odnosov v delavskem naselju, odnosov do pravilne uporabe družbene imovine ter red in sožitje. Aktivni v naselju morajo solidarno z voljenimi organi naselja voditi prvenstveno skrb za njegovo ureditev.

— Obveza prostovoljnega dela pri ureditvi delavskega naselja v Celju ni bila izvršena. Na polletni konferenci je bila ugotovljena organizacijska pomanjkljivost, zaradi katere ta skupen sklep ni bil izvršen.

— Izredno pereč problem je vprašanje družinskih stanovanj. Ker podjetje ne more rešiti tega problema, je bila ustanovljena posebna sekcija stanovanjske zadruge v podjetju z nalogo, da zaključijo kolektiv k številni in da izposluje ustrezna finančna sredstva od interesentov in podjetja za gradnjo družinskih stanovanj v okviru sekcije stanovanjske zadruge. Kolektiv je ob priliki ustanovitve te zadruge sprejel sklep, da bo sleherni član kolektiva opravil 10 ur prostovoljnega dela v korist te zadrugne gradnje. Sklep bo potrebno še izvršiti, ker je sekcija stanovanjske zadruge tik pred pričetkom gradnje stanovanj.

— Izobraževanje in strokovno izpopolnjevanje na delovnih mestih naj bo nenehna skrb podjetja in vseh organizacij v podjetju. Izobraževalni center pri podjetju bo organiziral v zimskem času vrsto seminarjev in tečajev, na katerih pa naj bi se usposabljali predvsem stalni člani kolektiva, to je taki, ki imajo najmanj enoletno neprekinjeno zaposlitev v podjetju.

— Analiza nesreč pri delu je pokazala, da nam v letošnjem letu ni uspelo zmanjšati nesreč pri delu. Rešitev tega problema je treba iskati v poostreni preventivi in pa v lastni ambulanti.

— Analogno gornjim ugotovitvam so bili na polletni konferenci sprejeti naslednji sklepi:

1. Sindikalna podružnica se mora še bolj zavzeti za čim tesnejše

sodelovanje s samoupravnimi organi podjetja.

2. Poživeti je dejavnost obratnih delavskih svetov in sindikalnih odborov po sektorjih.

3. Nuditi vso pomoč pri nadaljnjem izvajanju sklepov občnega zbora.

4. Večje sodelovanje članov sindikalne podružnice pri izvajanju nagrajevanja po ekonomskih enotah.

5. Z nadaljnjim delovnim elanom doseči čim večjo proizvodnjo in dosego letnega plana, kar naj bo cilj vseh članov kolektiva.

6. Utrditi samoupravljanje v delavskih naseljih.

7. Kolektiv zainteresirati za zadrugno gradnjo družinskih stanovanj. Akcijo je podpreti s prostovoljnim delom.

8. HTZ in zdravstvena preventiva naj bo svojstvena slehernemu članu kolektiva. Uspeh naj se odraža v zmanjšanju delovnih nezd in obolenj.

9. Za organizacijo proizvodnih sestankov po gradbiščih in delavnicah naj bodo odgovorni obratni delavski sveti in sindikalni odbori.

10. Zagotoviti članom kolektiva več razvedrila in kulturnega udejstvovanja, predvsem pa izobraževanja.

DOBILI SMO LASTNO OBRATNO AMBULANTO

Letos smo širom domovine proslavljali v vseh večjih podjetjih 10. obletnico delavskega samoupravljanja. Uspehe, ki jih je delavski razred dosegel v teh desetih letih, so vidni in zavidljivi. Ni zgolj slučaj, da je tudi naš delavski svet na svojem zasedanju v mesecu juliju sklenil, da se v podjetju ustanovi obratna ambulanta. Ta važen sklep se je kaj hitro uresničil. Dne 5. oktobra smo prisostvovali otvoritvi obratne ambulante gradbeno industrijskega podjetja »Ingrad«. Te svečanosti so se med drugim udeležili tudi dr. Lovšin kot predstavnik Občinskega ljudskega odbora in prim. dr. Kopač, kot predstavnik bolnišnice ter drugi zdravstveni delavci. Navzoče je pozdravil dr. Hrašovec, novi upravnik obratne ambulante. S tem korakom je naše podjetje močno približalo zdravstveno službo kolektivu. Marsikdo se bo vprašal, kaj pa nam je še tega bilo treba, saj imamo v Celju itak zdravstveni dom, ki ima dosti zdravnikov. Res je to, kljub temu pa se moramo zavedati, da bo v naši ambulanti zdravstvena skrb za našega delavca bolj povdarjena, ker se bo zdravnik lahko posvetil v celoti zdravstvenim problemom podjetja in zdravljenju posameznika. Poleg osnovne zdravstvene zaštite pa bo najvažnejša naloga ambulante, da razvija preventivno zdravstveno službo, to se pravi, da bo z raznimi

ukrepi, akcijami in navodili ter nadzorstvom skušala v kadi zatreči in onemogočiti vsako epidemijo ter zmanjšati razne obolelosti. Da nam bo uspeh pri tem delu zagaran, nam je potrebna pomoč celotnega kolektiva. Ne bomo menda nič novega povedali, če kar na tem mestu ponovno povdarimo, da je uspeh podjetja odvisen od delovnega učinka, — od storilnosti. Čim večje je število bolanih, tem večji je izpad delovnih ur, izpad delovnega učinka. To pa nam ne more biti vseeno, saj od delovnega učinka končno zavisijo naši prejemki in dvig našega standarda. Vprašali se boste, kaj pa ima zdravstvena služba pri tem? Odgovor je kaj enostaven. Zdravstvena služba skrbi, da obolelega državljana čimprej ozdravi in da ga zdravega zopet vrne v produkcijo.

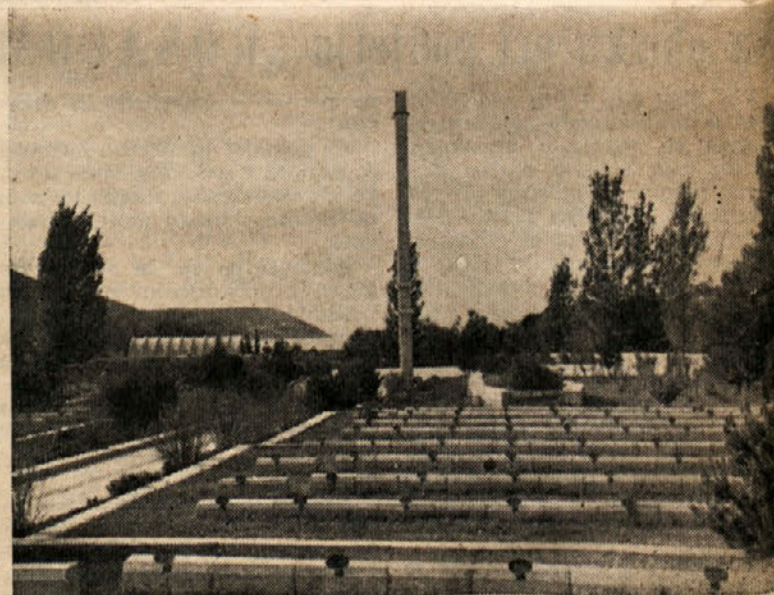
Čim manjši je odstotek obolelosti in čim manjša je število izpadov delovnih ur, uspešnejša je zdravstvena služba. Ni pa samo to naloga naše ambulante, ampak bo tudi njena skrb, da se zdravstvena zaščita ne bo po nepotrebnem izkoriščala in da se družbena sredstva ne bodo po nepotrebnem trošila. Če bomo tako gledali na nalogo ambulante in našo zdravstveno službo, tedaj uspehi ne bodo izostali. Teh uspehov pa bo lahko vesela ambulanta, podjetje in tudi posamezniki.

R A B

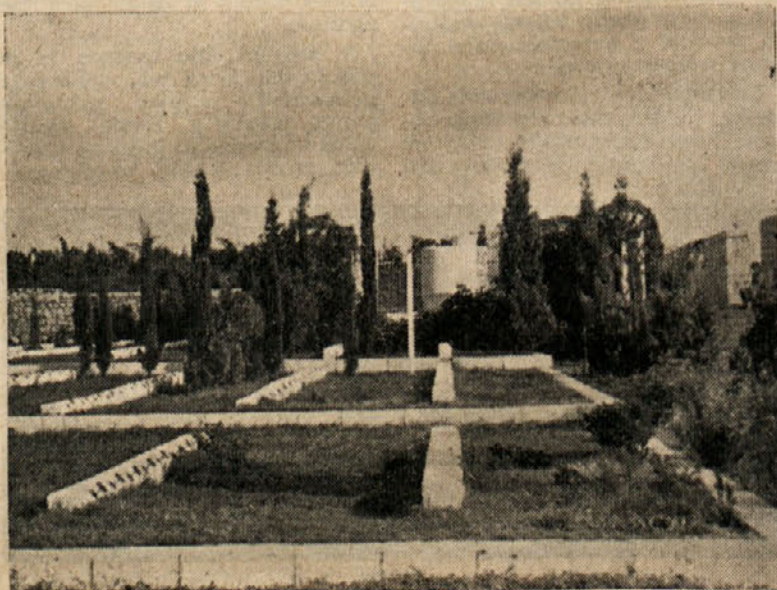
Naš sodelavec je nedavno obiskal Rab in pripravil za naše Glasilo naslednji prispevek.

Mesto Rab leži na skalnem polotoku med dvema zalivoma. Tih, mirno mestce je prikopen in vabljiv letoviščarski kraj, ki ga obiskujejo vsako poletje številni domači in tuji gostje. Nosi zgodovino Rimljanov, starih Slovanov in Benečanov. Stari del mesta je ohranil srednjeveško lice, vijugaste ozke ulice, gosposke hiše z klasičnimi portali in balkoni, mogočne cerkve s številnimi umetninami in starimi ostanki obzidja. Za obzidjem se širi krasen borov gozd, ki je spremenjen v lepi park. Za zalivom Sv. Evfemije je bilo v Kamporski ravnini med okupacijo veliko taborišče, kjer so trpeli in umirali tudi številni slovenski interniranci.

Pred vhodom v taborišče je vzidana plošča, katera te opominja z napisom: »Druže, sad ulaziš u pojas, gde je umiralo od gladi 15.000 Slovenaca i 12.000 Jevreja«. Na gričku, kjer je bil italijanski bunker z reflektorjem, stoji simboličen spomenik, ki je viden daleč na okrog. Nedaleč od tabo-

Pogled na del obširnega pokopališča internirancev na Rabu

rišča leži ogromno pokopališče tišočem nedolžnim ljudem, kjer so pustili svoja mlada življenja daleč na svoje rodne grude. V vrtu na pokopališču stoje tri žare, kamor so svoji žrtvi stresali prst iz domačih krajev. Na samem pokopališču pa stoje spomeniki iz žive skale, v katere so vsklesani razni verzi kot so: »Ker ni vas več, zato ste vse povsod, saj smrt vas je v življenju darovala«; na drugem je zopet napisano: »Kopal je mrak na domovino, po vseh vaseh so jih lovili in sem gonili kot živino, ker so svoj rodni dom ljubili, umirat so na Rab prišli«. Na robu pokopališča stoji mogočna grobnica z mozaično sliko, ki prikazuje mučeniško pot izseljencev.

Po vojni je postal Rab še vse bolj poznan po taborišču, ki so ga zgradili Italijani za množično morišče slovenskega ljudstva, saj niso prizanesli niti otrokom, katere so s svojimi mučeniškimi metodami spremenili v žive okostnjake, v žive mrtvece.

V NASLEDNJI ŠTEVILKI BOMO ODPRLI NOVO

RUBRIKO

PRAVNI NASVETI

CENJENI BRALCI!

POSLUŽITE SE UGODNOSTI IN POSTAVLJATE

VPRAŠANJA, NA KATERA PREJMETE ODGOVORE.

ŠPORTNI DOGODKI

V mesecu septembru je bila izredno razgibana športna dejavnost. Člani kolektiva — športniki so imeli tekmovalna na zboru kolektiva na Gomilskem, udeležili so se športnih iger gradbincev v Piranu in sodelovali na turnirju, ki ga je organiziral kolektiv Kovinotehne v Celju.

Preglejmo uspehe. Zbor kolektiva se je vršil 4. 9. 1960 na Gomilskem. Da bi čim dostojnejše proslavili 10-letnico delavskega samoupravljanja, so bila poleg slavnostnega dela in prosvetnih prireditev še športna tekmovanja. Ekipa sektorjev so se pomerile v odbojki, streljanju z zračno puško in vlečenju vrvi.

Rezultati tekmovanja so naslednji:

Odbojka ženske:

1. »Partizan« Gomilsko
2. »Ingrad« Celje (seti 15:6, 15:6, 10:15)

Odbojka moški:

1. Direkcija	2	2	0	4:0	4
2. Centralni obrati	1	1	1	0:2	0
3. Sektor Celje	1	1	1	0:2	0

(seti: Direkcija : CO 15:5, 15:10; seti: Direkcija : sektor Celje 15:4, 15:6)

Streljanje:

1. Sektor Ljubljana — 304 kroge
2. Sektor Trbovlje — 268 krogov
3. Elektro delavnica — 254 krogov

Odbojkarice med tekmo (na Gomilskem)

Sportne igre gradbincev Slovenije v Piranu dne 17. in 18. 9. 1960.

V počastitev 10 obletnice delavskega samoupravljanja so bile na pobudo SSD »Ingrad« Celje razpisane športne igre gradbincev Slovenije.

Tekmovanja so se vršila v dneh 17. in 18. 9. 1960 v Piranu v naslednjih panogah: v nogometu, odbojki — moški in ženske, baliglanju — moški in ženske, baliglanju, namiznem tenisu, streljanju z zračno puško in šahu.

Na športnih igrah gradbincev so sodelovala naslednja gradbena podjetja: Ingrad Celje, Gradis Ljubljana, Tehnika Ljubljana, Slovenija ceste Ljubljana, Pionir Novo mesto, Dolenjsko gradbeno podjetje Grosuplje, Konstruktor Maribor, Stavbar Maribor, Gorica Nova Gorica, Primorje Ajdovščina, Obnova Ljubljana, Sava Jesenice, Tehnik Škofja Loka, Vodna skupnost Koper in Zasavje Trbovlje.

Nastopalo je okoli 600 tekmovalcev.

Za posamezne panoge se je prijavilo in tekmovalo naslednje šte-

4. SIP — 243 krogov
5. Sektor Žalec — 230 krogov
6. Obrat Gomilsko — 205 krogov
7. Slikarska delavnica — 195 krogov
8. Sektor Štore — 169 krogov
9. Sektor Slovenske Konjice — 167 krogov

Najboljši posameznik je bil Šafarič Drago, ki je dosegel 77 krogov od 100 možnih.

Vlečenje vrvi:

1. Obrat za mehanizacijo
2. Elektro delavnica
3. Direkcija

Tekmovalce so še naslednje ekipe: sektor Celje, sektor Štore, sektor Slovenske Konjice, sektor Ljubljana, sektor PGM.

In še komentar. Pri streljanju z zračno puško je prišlo ob zaključku tekmovanja do neljubih ugotovitev, da organizacija tekmovanja v streljanju ni bila najboljša (dvoumne tarče, diskvalifikacija mladinske ekipe). Odgovorni za to panogo bodo morali biti v bodoče aktivnejši, predvsem glede na čas tekmovanja.

Najbolj zanimivo je bilo tekmovanje v vlečenju vrvi, kar so potrdili zelo številni gledalci. Borbe so bile zagrizene, uspehe posameznih ekip so burno odobraval »navijači«. Ko je bila vrnjena vrv, s katero se je tekmovalo, v skladišče, se je skladiščnik pošalil, »da je vrv sedaj za pol metra daljša kot pred tekmovanjem«.

viljo ekip: za nogomet 9, za odbojko — moški 7, za odbojko — ženske 2, za namizni tenis 9, za streljanje 15, za kegljanje — moški 9, za kegljanje — ženske 4, za balinanje 8 in za šah 14.

Kljub skrbnim organizacijskim pripravam pa razpoloženje tekmovalcev le ni bilo tako, kot naj bi bilo, saj je oba dneva tekmovanja neusmiljeno deževalo. K sreči so bili na razpolago pokriti prostori, ki so omogočili izvedbo tekmovanja razen v nogometu.

Otvoritev športnih iger je bila 17. 9. 1960. Predsednik SSD Ingrad tov. Jeras je po pozdravnem nagovoru otvoril športne igre, nakar so tekmovalci odšli na tekmovalne prostore.

S tekmovanjem so po določenem urniku pričeli tudi nogometaši. Tekma pa se je še pred potekom tekmovalnega časa spreminila v vaterpolo tekmo, saj je bilo skoraj celotno igrišče pod vodo. Razumljivo je, da je bilo tekmovanje prekinjeno in preloženo na kasnejši termin.

Rezultati ostalih športnih tekmovanj na športnih igrah gradbincev v Piranu so naslednji:

Odbojka moški:

1. »Ingrad« Celje 8 točk
2. Pionir Novo mesto 4 točke
3. Tehnika Ljubljana 4 točke
4. Stavbar Maribor 2 točki
5. Vodna skupnost Koper 2 točki
6. Primorje Ajdovščina 0 točk
7. Tehnik Škofja Loka 0 točk

Odbojka ženske:

1. »Ingrad« Celje 2 točki
2. Stavbar Maribor 0 točk

Kegljanje moški:

1. Gradis Ljubljana 352 podrtih kegljev
2. Pionir Novo mesto 339 podrtih kegljev
3. Primorje Ajdovščina 307 podrtih kegljev
4. Konstruktor Maribor 268 podrtih kegljev
5. Slovenija ceste Ljubljana 266 podrtih kegljev
6. Ingrad Celje 248 podrtih kegljev
7. Dolenjsko gradbeno podjetje Grosuplje 238 podrtih kegljev
8. Tehnik Škofja Loka brez borbe
9. Sava Jesenice brez borbe

Kegljanje ženske:

1. Gradis Ljubljana 135 podrtih kegljev
2. Pionir Novo mesto 119 podrtih kegljev
3. Ingrad Celje 108 podrtih kegljev
4. Primorje Ajdovščina 104 podrtih kegljev

Namizni tenis:

1. Tehnika Ljubljana
2. Ingrad Celje
3. Primorje Ajdovščina
4. Vodna skupnost Koper
5. Konstruktor Maribor
6. Stavbar Maribor
7. Pionir Novo mesto
8. Tehnik Škofja Loka
9. Obnova Ljubljana

Streljanje z zračno puško:

1. Gradis Ljubljana 622 krogov
2. Pionir Novo mesto 614 krogov
3. Slovenija ceste 545 krogov
4. Vodna skupnost Koper 545 krogov
5. Gorica Nova Gorica 540 krogov
6. Zasavje Trbovlje 535 krogov
7. Ingrad Celje 524 krogov
8. Dolenjsko gradbeno podjetje Grosuplje 496 krogov
9. Stavbar Maribor 488 krogov
10. Pionir — ženska ekipa 471 krogov
11. Primorje Ajdovščina 453 krogov
12. Tehnika Ljubljana 422 krogov
13. Sava Jesenice 409 krogov
14. Obnova Ljubljana 370 krogov
15. Konstruktor Maribor 345 krogov
16. Tehnik Škofja Loka 317 krogov

Najboljši posamezniki:

1. Snajder Ludvik, Gradis, 134 krogov od 150 možnih
2. Kos Marjan, Pionir Novo mesto, 128 krogov od 150 možnih
3. Zupan Janez, Gradis Ljubljana, 128 krogov od 150 možnih
4. Židanek Franc, Pionir, 128 krogov od 150 možnih

Šah:

1. Pionir Novo mesto
2. Gradis Ljubljana
3. Zasavje Trbovlje
4. Tehnika Ljubljana
5. Obnova Ljubljana
6. Ingrad Celje
7. Sava Jesenice
8. Tehnik Škofja Loka
9. Vodna skupnost Koper
10. Primorje Ajdovščina

11. Slovenija ceste Ljubljana
12. Gorica Nova Gorica
13. Stavbar Maribor
14. Konstruktor Maribor

Balinanje:

1. Gorica Nova Gorica
2. Tehnika Ljubljana
3. Pionir Novo mesto
4. Vodna skupnost Koper
5. Ingrad Celje
6. Sava Jesenice
7. Obnova Ljubljana
8. Tehnik Škofja Loka

Zaostalo tekmovanje v nogometu se je vršilo 24. in 25. 9. 1960 v Ljubljani na igrišču Slovana. Prvo mesto si je priborila enajstotica SGP Gorica — Nova Gorica, drugo mesto SGP Tehnika Ljubljana, tretje mesto »Ingrad« Celje.

Plasman posameznih podjetij je po celokupnem tekmovanju naslednji:

Ingrad Celje: 2 prvi mesti, 1 drugo mesto, 2 tretji mesti, 1 peto mesto, 1 šesto mesto in 1 sedmo mesto.

Gradis Ljubljana: 3 prva mesta, 1 drugo mesto.

Tehnika Ljubljana: 1 prvo mesto, 2 drugi mesti, 1 tretje mesto, 1 četrto mesto, 1 dvanajsto mesto.

Slovenija ceste Ljubljana: 1 tretje mesto, 1 peto mesto, 1 enajsto mesto.

Pionir Novo mesto: 1 prvo mesto, 4 druga mesta, 1 tretje mesto, 1 sedmo mesto, 1 deseto mesto.

Dolenjsko gradbeno podjetje Grosuplje: 1 sedmo mesto, 1 osmo mesto.

Konstruktor Maribor: 1 četrto mesto, 1 peto mesto, 1 štirinajsto mesto, 1 petnajsto mesto.

Stavbar Maribor: 1 drugo mesto, 1 četrto mesto, 1 šesto mesto, 1 deveto mesto, 1 trinajsto mesto.

Gorica Nova Gorica: 2 prvi mesti, 1 peto mesto, 1 dvanajsto mesto.

Primorje Ajdovščina: 1 tretje mesto, 1 četrto mesto, 1 šesto mesto, 1 deseto mesto, 1 enajsto mesto.

Turnir po razpisu Kovinotehne

Tekmovanje je končano. Naši odbojkarji so tudi tu pobrali lovoriko — pokal, ki so ga prejeli za osvojeno prvo mesto. Moška odbojarska ekipa predstavlja solidno moštvo, ki je prekrizala račune že marikateremu. Kapetan ekipe je Janko Žilnik, ki mu zaradi izredno močnih udarcev pri igri pravijo »bombarders«.

Turnir je zajemal še tekmovanje v kegljanju, namiznem tenisu in streljanju. Tudi v teh pa-

Obnova Ljubljana: 1 peto mesto, 1 sedmo mesto, 1 deveto mesto, 1 štirinajsto mesto.

Sava Jesenice: 1 šesto mesto, 1 sedmo mesto, 1 deveto mesto, 1 trinajsto mesto.

Tehnik Škofja Loka: 1 sedmo mesto, 4 osma mesta, 1 šestnajsto mesto.

Vodna skupnost Koper: 3 četrta mesta, 1 peto mesto, 1 deveto mesto.

Zasavje Trbovlje: 1 tretje mesto, 1 šesto mesto.

Za zmagovalne ekipe so bili pripravljeni pokali, za vse udeležene ekipe pa zelo okusne diplome.

Pokali in diplome (razen za vse ekipnega prvaka in za zmagovalca v nogometu) so bili razdeljeni v Piranu po zaključku tekmovanja.

Vsekipni prvak v športnih igrah gradbincev Slovenije za leto 1960 je postal Gradis Ljubljana, ki je osvojil 3 prva in 1 drugo mesto. Ocenjevanje za vsekipnega prvaka se je vršilo po naslednjem točkovnem sistemu:

za prvo mesto	5 točk
za drugo mesto	3 točke
za tretje mesto	1 točka

Naše mnenje je, da bo potrebno v bodoče upoštevati pri točkovnem sistemu za vsekipnega prvaka tudi število udeležencev posameznih podjetij, kar naj bi vsakakor pozitivno vplivalo pri tem ocenjevanju.

Na splošno smo z uspehi lahko zadovoljni, saj so pokazali vsi tekmovalci borbenost in požrtvovalnost.

Pri vseh teh ugotovitvah pa ne smemo mimo dejstva, da je organizacijski uspeh, predvsem glede tekmovalnih prostorov, prenočišč in prehrane uspel s pomočjo in razumevanjem občine Piran. Posebno sta se za to angažirala tajnik tov. Pika in tov. Kenda. Vsi udeleženci so jima za trud zelo hvaležni.

Sportne igre gradbincev se bodo v letu 1961 vršile v Ljubljani. Organizator bo SGP Slovenija ceste Ljubljana.

Prijateljsko srečanje ženskih kegljaških ekip Branika in Ingrada

Dne 14. 10. smo odprle jesensko sezono kegljaških tekmovanj kot pripravilo za razna prijateljska srečanja in tekmovanja v republiškem merilu.

Na povabilo »Ingrad-ovih« kegljačic so se kegljačice Branika Maribor rade odzvale, saj jim je to bila prva igra na našem kegljišču.

Konkurenca je bila huda, saj je med njimi bila tudi republiška prvakinja Novakova.

Igrale smo na 100 lučaje, in to na 25 polno, 25 na čiščenje z menjavo stez po vsakih 25 lučajih.

Skupni rezultat ekipe Branika 6×100 = 2.102.

Skupni rezultat ekipe Ingrad 6×100 × 2.039.

Povpreček Branika na 100 lučaje je bil 353 podrtih kegljev.

Povpreček Ingrada na 100 lučaje je bil 340 podrtih kegljev.

Kot je razvidno je bila razlika 63 kegljev v korist Branika.

Tokrat nam je ta rezultat zopet ogledalo, da so do uspeha potrebni redni treningi, ki jih na žalost vrše samo nekatere članice ženske kegljaške ekipe. Ta poraz je bil obenem trdni sklep kegljačic že na samem kegljišču, da bomo po tekmi redno in resno hodile na trening za izboljšanje našega rezultata v prijateljskih, kakor tudi v republiških srečanjih.

Po končani tekmi smo kegljačicam Branika priredile majhno zakusko. Predno so kegljačice Branika zapustile naše kegljišče, smo se še zmenile za povratno tekmo v Mariboru, ki bo dne 20. 10. 1960.

Vtisi in paberki z občinskega dramskega festivala v Dobrni

Na povabilo občinskega odbora Zveze Svobod in prosvetnih društev občine Celje so se občinskega dramskega festivala v Dobrni udeležili tudi trije člani našega prosvetnega društva: Vaš Jože, Oglajner Jožica in Travner Rudi.

Program tega pomembnega festivala je bil pester in zanimiv. Tako so se v treh dneh zvrstile pred našimi očmi predstave, iz katerih smo lahko videli napredek nastopajočih. Kot prvi so se nam predstavili gostitelji domačini s sodobno komedijo: »Ad acta«. Sodelovali so še: Ljudski oder Celje, Svoboda Store in mladinska dramska skupina Ljudskega odra Celje, ki nam je pod spretno režijo Zdenka Furlana prikazala Linhartovo komedijo: »Ta vesel dan ali Matiček se ženi«. Člani DO pa so v režiji Cvetka Vernika podali uspelo satiro »Arzen in stare čipke«, pri kateri je kot igralca sodelovala tudi članica našega kolektiva in naše dramske skupine tov. Fonda Krista. Mladinska dramska skupina iz Štor je z izvedbo mladinske pravljice igre: »Desetnica Alenčica« navdušila številne gledalce.

Razveseljivo je dejstvo, da je pretežno del nastopajočih bil ravno iz vrst mladih igralcev, ki so s svojim prepričljivim in živim nastopom vzbudili prijetno ugodje, da je marsikaj mogoče z dobro pripravo in z dobrim vodstvom. Mladi igralci so upravičeno dokazali, da so kos svojim nalogam in da jim spretna roka režiserja lahko nalaga še težje naloge.

In prav te izkušnje, ki smo jih pridobili na tem festivalu, bi morali prenesti na našo mladinsko dramsko skupino, katere bi se šele v prihodnji sezoni pričela z resnim delom. Res je, da so mladinci sodelovali pri vseh naših prireditvah in proslavah, vendar svojega samostojnega nastopa še niso imeli. Svoj ognjeni krst pa so uspešno prestali ob priliki zbora kolektiva na Gornjemškem. Ob tej priliki so celo starejšim članom napovedali tekmovalstvo, kateri se pa iz neznanih vzrokov niso odzvali vabilu. Tako izgleda, da se nam v bližnji sezoni obeta dokaj pester program prireditev v okviru našega društva.

Ugotovitev iz razgovorov v Dobrni, da nam pri izbiri repertoarja primanjkuje predvsem dobrih mladinskih iger, ki razen standardnih pravljicnih iger in limonad kakor: Sneguljica, Trnjulčica, Janko in Metka in podobne, v katerih nastopajo razne čarovnice in druge pošasti, nimamo velike izbire in se repertoar suče venomer v tem začaranem krogu, kjer razne vile, dobri in zli duhovi, čarovnice, kralji in vitezi govore o minulem razdobju. Primanjkuje nam vedrih, sproščenih mladinskih del, ki bi govorila o sodobni problematiki, današnji mladini, ki danes v družbenem in skupnem ustvarjanju tesno sodeluje na vseh področjih in doprinese svoj levji delež za dobrobit naših narodov. Del, ki bi govorila

o problematiki mladinskega življenja, šole, ljubezni, dela ustvarjanja in kriminala — res ni zadosti in tako naletijo društva na težkočo ob priliki sestave repertoarja. Ista oblika in isti problemi se pojavljajo tudi pri našem društvu. Izbira repertoarja je bila zelo težka in za letošnjo sezono dokončno še ni rešena. V sezoni leta 1960/61 bi naj dramske skupine našega društva dale najmanj 3—5 raznih del. Od tega bi naj bile 2 komediji, 1 drama, 1 mladinska igra in en veseli večer. Tu seveda niso vštete še razne proslave in gostovanja doma in drugod. O dokončni izbiri pa bo dal še zadnjo besedo naš na novo ustanovljeni umetniški svet, ki bi naj odgovarjal za pestrost in vsebino repertoarja. Več o programu bomo govorili v prihodnji številki našega glasila, ko bo repertoar dokončno sestavljen in potrjen.

Nadaljnje ugotovitve iz razgovorov občinskega festivala nam narekujejo vrsto izboljšav in sprememb, ki so tudi pri nas potrebne glede na naraščajočo tematiko sodobnega dramskega ustvarjanja. Izbira repertoarja in inscenacija sta zavzeli prvo mesto razprav pri razgovorih, ker pa smo repertoar delno že obdelali, bi govorili še o predlogih nove scene. Iz razgovorov o sceni pri današnjih prireditvah smo odnesli dokaj razčiščene pojme ter jih bomo tudi pri nas uvedli. Gre namreč za odprto stilizirano sceno, ki je lahko včasih samo delno nakazana, vendar pa mora biti dovoljno funkcionalna. Tako se da s pomočjo raznih zaves (pri nas jih žal še nimamo) in s pomočjo svetlobnih efektov, katere imamo, doseči bolj funkcionalna in stilno dovršena scena kakor pa v zaprtih in vpliva mučno kakor na igralce scenah. Zaprta scena je zastarela tako na gledalce. Nova sodobna scenska rešitev pa prinaša prijetno novost in sprostitve samostojnega in samoiniciativnega ustvarjanja. Nova scena je samo improvizirana in nakazuje samo najnujnejše objekte in predmete, ki prisilijo igralca, da se bolj skoncentrira in dovršeno poda svoj lik, katerega predstavlja trenutno na odru, po drugi strani pa nekako prisilijo gledalca, da sledi izvajanju in tekstu igralcev, ker takozvane paše za oči praktično v novi sceni ni. Brez dvoma bo ta novost tudi na našem odru doprinesla bolj pestro in dognano izvajanje, kvaliteta del bo boljša, izvedba praktična in tudi cenejša. Seveda pa so zato potrebne pripravne zaves.

Še je vrsta stvari, katere so bile obravnavane na tem posvetovanju, vendar bi se rad predvsem dotaknil tistih, ki so bistveno važne za naše bodoče delo na našem odru. Splošna ugotovitev, da se društva vse premalo pripravljajo, velja tudi za naše društvo. O izbiri repertoarja, kaj bomo igrali, pričnemo navadno govoriti šele tik pred določenim terminom, tako se v naglici najde morda celo

neprimerna igrice, katero pa je treba šele prepisati, da ne govorim o sceni, o kateri začnemo misliti šele tik pred uprizoritvijo. Take in podobne napake nas zasledujejo že dolgo časa. Vodstvo društva, predvsem umetniški svet, bo moral o izbiri del (iger) razpravljati mnogo prej. Vodstvo društva pa bi moralo izvesti občni zbor že v mrtvi sezoni, ne pa takrat, ko bi morali že igrati. Umetniški svet bi naj predložil izbrana dela režiserjem, kateri bi prevzeli režijo posameznih iger še pred glavno sezono dopustov ali vsaj dva meseca pred pričetkom sezone igranja. Tako bi režiser imel dovolj časa za svojo pripravo, izdelal bi režijsko knjigo, pripravil scenske osnutke, rešil vprašanje rekvizitov in kostumov, razsvetljave in vse tehnične priprave in bi šel temeljito pripravljen na prvo vajo. Brez dvoma je, da bi taka rešitev odnosno način dela mnogo doprinesel k izboljšanju kvalitete in kvantitete naših predstav v splošno zadovoljstvo nas vseh.

Koledar prireditev bi moral biti izdelan že pred sezono in to v celoti za vso sezono. Njegovih datumov pa bi se morali vsi strogo držati. Pri tem ne smemo pozabiti še na razne druge prireditev, kot proslave in gostovanja. Izbira repertoarja bi morala temeljiti na vsestransko zmogljivost izvedbe kot: tehnična oprema odra, igralški kader, scena, možnost nabave potrebnih rekvizitov in kostumov, predvsem pa, da je izvajano delo kvalitetno in ideološko pripravno. Možnosti za tako delo pri našem društvu, da bi naše prireditev bile res kvalitetno izvajane, imamo, oder je resda majhen, vendar je tehnično kar dobro opremljen, razen malenkosti in že prej omenjenih manjkajočih horizontalnih zaves. Kader igralcev in režiserjev imamo, treba bo samo več dobre volje, medsebojnega razumevanja, pomaganja in pa zavestne discipline in odgovornosti.

Marsikatero društvo bi bilo za-

dovoljno, če bi imelo samo del takih možnosti in sredstev, ki so nam na razpolago. Na posvetovanju smo videli, kako se razna društva borijo za svoj obstanek. Naj navedem za primer Prosvetno društvo v Trnovljah pri Celju, kjer so brez kakršnih koli sredstev, vendar je njihova dejavnost in kvaliteta mnogo boljša kakor pri nas. Če se potem vprašamo, kaj je torej vzrok in kje so napake, da naše delo vkljub že pokazanim in doseženim uspehom še ni dognano in zadovoljivo, moramo ugotoviti, da bo treba marsikaj spremeniti in izboljšati. Predvsem izkristalizirati medsebojne odnose, razna trenja in nesoglasja morajo izginiti iz naših

vrst, delo mora biti načrtno ter kvalitetno izvajano, kajti le tako bomo lahko opravičevali odnos in pomoč, ki nam jo dobrohotno nudijo. Prepričan sem, da bi samo na ta način in s takim načinom dela dosegli vse lepše in večje uspehe, kakor smo jih doslej.

Sklepi in ugotovitve festivala, razgovor v Dobrni, naj nam dajo nove moči in naj nam bodo kačipot k uspešnejšemu delu, tako, da drugo leto ne bomo samo gostje na občinskem festivalu, temveč nastopajoči.

Ob koncu pozivam vse, ki se zanimajo in bi radi sodelovali v našem društvu, da se čimprej prijavijo, kajti sezona našega ustvarjanja je pred vrati. Rudi

Ali smo res takšni?

Pod tak ali bilo kak podoben naslov bi lahko marsikaj napisal o nas vseh, toda včasih se niti ne zavedamo, kako velike so in kako daleč lahko sežejo napake. Če se teh napak po preteku določenega časa zavedamo, se nam iste zdijo neprimerne — nemogoče in so nam neljube ob spominu nanje.

Bili smo na zboru kolektiva na Gornjemškem. Vdihavali smo prijeten in čist zrak, napojen z vonjem od iglavcev, ki so se šopirili nad našimi glavami in nam dajali vtis, da se nahajamo v nekakšnem gaju, ki je poln življenja in veselja. Neposredno ob našem prostoru, kjer se je vršila svečanost desete obletnice delavskega samoupravljanja, se nahaja Dom oskrbovancev Občinskega ljudskega odbora Zalec. Tu preživljajo svoja stara leta starčki in starke iz zgoraj navedene občine. Ko smo jih prehiteli, so nas oprti ob polici gledali z očmi, ki so izražale željo, da bi se oni uživali in živeli mladi, kot smo mi vsi skupaj. Še potem, ko smo jih prehiteli, so se ozirali na nas, dokler

jim ovinek ali pa grmičevje nista zastrla pogleda. Poglobili so se v premišljevanje, češ kako srečna je današnja mladina in kako resnična je pesem, ki se glasi: »Lepo je v naši domovini biti mlad...«

Sel sem po prostoru, kjer se je vršila zabava, videl v polkrogu zbrano mladino, ki je kar bučala od smeha. Mislim sem si, gotovo je bil kakšen šaliv vic povod smehu in razposajenosti teh mladih src. Nehote sem se približal in prisluhnil, toda opazil sem kaj žalostno sliko.

Na tleh je ležala starka, ki je iz nerodnosti ali pa vsled tega, ker je mogoče bila malo vinjena, padla in je napenjala vse sile, da bi čimprej vstala. Okrog nje pa so stali mladi fantje in dekleta in so na ta račun zbijali slabe, ozioroma nesramne šale, češ, »kako se ga je napila, poglej, kako je nerodna, glej, kako se jezi«. Vsaka taka opazka je bila dopolnjena s smehom. Starki pa ni hotel nihče pomagati.

Vprašajmo se, če je to lepo?

Član kolektiva

Delavske športne igre

V počastitev 10-letnice delavskega samoupravljanja je Občinski sindikalni svet Celje razpisal delavske športne igre. Te igre se bodo vršile v mesecu oktobru in novembru. Naš kolektiv se je prijavil za sodelovanje v naslednjih panogah: kegljanje — moški, kegl-

ljanje — ženske, nogmet, odbojka — moški, odbojka — ženske, namizni tenis — moški, namizni tenis — ženske, streljanje — moški, streljanje — ženske in šah.

Vsem prijavljenim ekipam želimo obilo uspeha v tekmovalstvu.

NAGRADNA SESTAVLJENKA

Mladinska dramska sekcija PD Rado Iršič »Ingrad« Celje ima v letošnji sezoni naslednji repertoar:

5. 8. 1961 Mutasti muzikant
2. 2. 1961 Materinsko srce
5. 1. 1961 Stari Ilja
5. 5. 1961 Župan Stilmondski
4. 4. 1961 Miklova Zala
2. 6. 1961 Rdeči nosovi

Zaradi časovnih neprilik nam ne bo mogoče uprizoriti še eno igrice, katere naslov je skrit v gornjem repertoarju. Naslov dela je sestavljen iz 3 besed, oziroma 12 črk. Pravilno upoštevaj datume uprizoritve in rešitev ne bo težka. Rešitve sprejema uredniški odbor do 15. XI. 1960.

-aš.

REŠITEV NAGRADNE VSTAVLJALNICE, OBJAVLJENE V PREJŠNJI ŠTEVILKI GLASILA

Pravilna rešitev se glasi: Delavski svet čestita kolektivu »Ingrada« in mu želi nadaljnjih uspehov ob 10-letnici samoupravljanja.

Interes za rešitev te vstavljalnice je bil zelo majhen saj je prispele skupaj samo 7 pravih rešitev. Posebna komisija z uredniškim odborom je izvršila žreb, kateri je določil naslednji vrstni red reševalcev, ki prejmejo nagrado:

1. Nagrado v višini 1.000 din prejme tov. Berta Henigman;
2. Nagrado v višini 700 din prejme tov. Kopitar Olga;
3. Nagrado v višini 500 din prejme tov. Keblić Rozika.

Vsem izžrebanim čestitamo, vsem sodelujočim pa se zahvaljujemo za sodelovanje in jim pri bodočem žrebanju želimo čim več sreče.

REBUS

